

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1. april 1876.

Nr. 31	Utgitt 1. august	1950
Innhold.		
Skr. om bruk av gift til fangst av rovdyr i Stjørdal og Vemundvik		722
Bruksregler for Skjåk Bygdealmenning		722
Skr. om bestem. for jaktseasonen 1950—51 for Sør-Norge		725
» om utvid. av grensene for Leirvik brann- og bygningskommune		726
» om bygnings- og reguleringsvedtekter for Brandval		727
» om bruk av gift til fangst av rovdyr i Bø i Nordland		731
» om jakttiden for ryer i Finnmark		731
» om jakttiden for tiur m. v. i Nordland		731
» om fredning av ekorn i Buskerud		731
» om do, i Telemark		731
» om fredning av elg i Nord-Rana, Sør-Rana og Hemnes		732
» om bandtvang for hund i Brunlanes		732
» om bestem. for jaktseasonen 1950—51 for Oslo		732
» om fredningen av mår i Vest-Agder		732
Lov om midlert. endr. i § 33 i lov av 5. april 1927 om innførsel og omsetn. av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl		733
» om forskjellige tiltak til gjennomføring av oppmerking og overvåking av riksgrensen		733
» om endr. i lov om betaling for off. forretninger frå 4. februar 1938		736
» om endr. i lov av 5. april 1927 om innførsel og omsetn. av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl		736
» om lærlinger i håndverk, industri, handel og kontorarbeid		737
» om endr. i lov av 18. juli 1919 om flyttlappenes adgang til renbeiting i henhold til konvensjon mellom Norge og Sverige av 5. februar 1919		751
» om tillegg til skattelovene for landet og for byene av 18. august 1911		754
» om betinget fritaking for inntektsbeskatning av gevinst ved avståing av eiendom i forbindelse med reguleringen av Stavanger sentrum		755
» om endr. i lov av 18. juli 1917 om skatt på motorvogner og lystfartøyer samt visse forestillinger og framvisninger m. v.		756
» om valutaregulering		757
Mellombels lov om tillegg til § 90 i sportellova		762
Midlertidig lov om begrensning av adgangen til å kreve fradrag ved inntektsligningen for utgifter til reparasjon, utbedring m. v. av bygning		762
Kunngj. om ekstraordinær bensinavgift i budsjett-terminen 1950—51		
Res. om tiltak til fremme av skogshogsten 1950—51		763
» om at håndverksloven gjøres gjeldende i Andalsnes og Veblungsnes		764

Res. om bestem. om grensen i h. t. losloven mellom innenskjærs og uten-	
skjærs farvann	765
» om nedsettelse av fjellkonsesjonsgrensen for Bygland	768
» om do av skogkonsesjonsgrensen for Holt	769
» om do av skog- og jordkonsesjonsgrensen for Degernes	769
» om do. for Nordre Høland	769
» om plikt for tjenestemenn i Pris- og rasjoneringsinspeksjonen til å gi opplysninger til prismyndighetene	770
Rundskr. om forskr. for føring av skattepl. regnskap m.v. i h. t. § 3 i lov av 14. juli 1950 nr 12	770

6. juli. **Skrivelse** fra Landbruksdepartementet.

Med hjemmel i § 22 i jaktloven av 20. mai 1899 og kgl. resolusjon av 25. september 1931 gis med dette tillatelse til å bruke gift til fangst av rovdyr i Stjørdal herred og i den del av Vemundvik herred, Nord-Trøndelag fylke, som ligger nord for følgende grenser: Fra Halsosen langs bekken til den skjærer vegen. Derfra i rett linje til høyeste punkt på fjellet ovenfor gården Høines, og siden i rett linje i samme retning til sørenden av Aabergvatnet på Tretvikfjellet. Derfra i sørlig retning, korteste veg til Namsen elv.

Giften må ikke legges ut i tiden 1. mai til 1. november og må samles inn hvert år innen 1. mai.

Tillatelsen gjelder inntil videre.

7. juli. **Bruksregler** for Skjåk bygdealmenning.

(Godkjent av Landbruksdepartementet med hjemmel i § 26 i lov om skogvesenet av 22. juni 1863.)

Styre.

§ 1. Styret velges etter reglene i gjeldende lov og har å ivareta almenningens interesser og utøve de funksjoner som loven og disse bruksregler foreskriver. Styret er beslutningsdyktig når halvparten av medlemmene er til stede. I tilfelle stemmelikhet gjør formannens stemme utslaget.

§ 2. Styret ansetter skogbestyrer og andre nødvendige funksjonærer med unntagelse av revisor, og påser at fastsatte bestemmelser om pensjonering av faste funksjonærer og deres etterlatte etterkommes. Det utarbeider instruks for funksjonærene og påser at instruks og bruksregler overholdes.

§ 3. Styret fastsetter hvert år etter forslag fra bestyreren det samlede hogstkvantum innen rammen av den fastsatte driftsplan. Hvert år skal styret sammen med bestyreren foreta befarings i almenningen. For arbeid i almenningens tjeneste kan styrets medlemmer tilstås godtgjørelse av almenningsskassens midler. Godtgjørelsen fastsettes av styret med forbehold av årsmøtets godkjennelse.

7. juli.

§ 4. Det påligger videre styret:

1. å forvalte almenningsskassens midler,
2. å fremlegge regnskap i revidert stand for de eiendoms- og bruksberettigede. Regnskapet med revisjonens bemerkninger skal være utlagt til gjennomsyn for de eiendoms- og bruksberettigede minst 14 dager før årsmøtet holdes. En avskrift av regnskapet med revisjonens bemerkninger skal sendes inn til departementet samtidig med at regnskapet blir utlagt. Straks årsmøte er holdt, skal styret tilstille departementet underretning om de uttalelser som årsmøtet har vedtatt i anledning av regnskapet,
3. å fastsette avgiften på åvirket samt betalingen for trevirke og andre produkter fra almenningen,
4. å treffe bestemmelser om betalingsmåten. Denne bestemmelse kan innankes for departementet,
5. å sammenkalle årsmøte og bestemme tiden for avholdelsen av dette. Det utarbeides årsberetning som fremlegges for de eiendoms- og bruksberettigede på årsmøtet,
6. å føre fortegnelse over de bruksberettigede eiendommer,
7. å bevilge og fordele virke og produkter mellom de bruksberettigede,
8. å utarbeide forslag til bruksregler og regler vedkommende beiting i almenningen,
9. å foranledige utkast til driftsplan utarbeidet, og å påse at driftsplanen overholdes,
10. å utarbeide regler for jakt og fangst,
11. å anordne regnskapsførsel overensstemmende med gjeldende regler,
12. å påse at det til kulturarbeider anvendes et beløp som svarer til minst 2 % av brutto-verdien av det trevirke som år om annet drives ut av almenningen,
13. å fremkomme med mulig forslag til fellesdrift,
14. å iverksette foretagender for å spare skogen, f. eks. tilvirkning av brenntorv,
15. i foran nevnte øyemed å gi tilskudd til anvendelse av trebesparende materialer,
16. å innhente departementets godkjennelse på ansettelse av skogbestyrer og revisor,
17. styret skal også for øvrig når det er nødvendig opptre på almenningens vegne og vareta dens interesser,
18. å føre protokoll over sine forhandlinger.

Å r s m ø t e .

§ 5. Årsmøte av de eiendoms- og bruksberettigede til behandling av årsregnskap og ansettelse av revisor m. v. skal holdes innen 3 måneder

7. juli. etter regnskapsårets utgang etter minst 14 dagers forutgående varsel kunngjort på den i distriktet vanlige måte.

Til revisjon av regnskapet og de disposisjoner som ligger til grunn for det ansettes 2 regnskapskyndige revisorer, hvorav den ene tillike skal være skogkyndig. Den endelige avgjørelse av ansettelsen kan overlates til et utvalg på minst 5 medlemmer utpekt av årsmøtet. I utvalget kan ikke sitte noen som er medlem av styret eller varamann i det. Revisorenes lønn fastsettes av årsmøtet. Fastsettelsen kan også overlates nevnte utvalg. Over forhandlingene føres protokoll.

De eiendoms- og bruksberettigede.

§ 6. De eiendoms- og bruksberettigede har innen 1. september å innsende til styret rekvisisjon over det virke som anses nødvendig for nærmeste hogsttermin med opplysning om hva det skal brukes til. Enhver rekvisisjon må inneholde opplysninger om eiendommens navn, gårdsnummer og bruksnummer. Til rekvisisjoner som kommer inn etter fristen tas intet hensyn med mindre styret finner at særlige omstendigheter er til stede.

§ 7. Er det utviste virke ikke tatt fra skogen 2 år etter utvisningen, har styret rett til enten å gjøre fradrag ved senere utvisninger for det gjenliggende virke eller bestemme at det skal falle tilbake til almenningen uten erstatning til den som har fått det bevilget. Lar en bruksberettiget bevilget og fra skogen bortført virke ligge så det tar skade, eller hvis det uten skjellig grunn ikke blir anvendt etter bestemmelsen, kan styret enten inntil videre nekte vedkommende ny utvisning helt eller delvis eller avkreve ham erstatning for virket.

§ 8. Det er forbudt å utlåne, overdra eller avhende noe slags virke fra almenningen, med mindre styret på forhånd har gitt tillatelse. Som tilstått virke regnes også gamle hus bygd av virke fra almenningen. Enn videre gjelder forbudet all slags ved så vel av lauv- som av bartre.

§ 9. All hogst skal foregå etter forutgående blinking. De bruksberettigedes avvirkning kan foregå i tiden 15. oktober—1. april med mindre tillatelse fra skogbestyreren eller — hvor sådan ikke er ansatt — tillatelse fra almenningsstyret er innhentet til å henlegge åvirkningen til en annen tid. Med hensyn til hogst og drift er de bruksberettigede undergitt skogbestyrerens myndighet og de av ham fastsatte driftsregler.

§ 10. Syring, bark- og neverflekking, barhogst, samt kull- og tjærebrenning er forbudt uten styrets samtykke. Lauv- og rishogst er forbudt i vernskog. Anlegg av grustak, samt oppføring av hytter er forbudt uten styrets tillatelse.

§ 11. De bruksberettigede må finne seg i at tørt avfall som er tjenlig til ved og annet bruk, og uten forholdsmessig besvær kan tas, for-

trinsvis blir benyttet og skal ikke kunne fordre utvist til brensel tre- 7. juli.
virke som er skikket til verdifull anvendelse. Avfall, topp og lignende
etter årets tømmerdrift kan bare tas etter utvisning.

Funksjonærer.

§ 12. En skogbestyrer er ikke å betrakte som ansatt før han er god-
kjent av departementet. Skogens forstlige behandling er undergitt skog-
bestyrerens myndighet, dog har skogbestyreren å rette seg etter de
bestemmelser som departementet i samråd med almenningsstyret måtte
treffe. Tvist mellom skogbestyreren og styret kan bringes inn for de-
partementet til avgjørelse.

Driftsplan.

§ 13. Hogst- og kulturarbeider foretas i overensstemmelse med
den til enhver tid fastsatte driftsplan.

Fond.

§ 14. Av utbyttet som måtte være innvunnet ved almenningens drift
etter at gjelden er betalt avsettes et fond på inntil kr. 50 000,00.

Når fondet har nådd nevnte størrelse, kan rentene av det brukes
til forbedring av almenningen eller med departementets samtykke til
almene formål.

Til «Fondet for solgte bruk» tilføres 4 % rente pr. år, rentene kan
etter at fondet har nådd kr. 100 000,00 anvendes til almenningens for-
bedring.

Fondenes midler anbringes som for umyndiges midler bestemt.

Utbetaling av kontantutbytte.

§ 15. Utbetaling av kontantutbytte til de eiendoms- og bruksberet-
tiggende kan ikke finne sted uten at departementets samtykke på for-
hånd er innhentet.

Straff.

§ 16. Overtredelse av disse regler er belagt med straff.

§ 17. De eldre bruksregler oppheves.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

Med hjemmel i § 44 i jaktloven av 20. mai 1899 og kgl. resolusjon
av 25. september 1931 fastsettes følgende bestemmelser for jakt-
sesongen 1950—51:

1. Tiur, røy, orrhane, orrhane og jerpe fredes i fylkene Østfold,
Akershus, Hedmark, Oppland, Buskerud,
Vestfold, Telemark, Aust-Agder, Vest-
Agder, Rogaland, Hordaland, Sogn og Fjor-

8. juli.

8. juli. dane, Møre og Romsdal, Sør-Trøndelag og Nord-Trøndelag.

2. Rugde fredes i de foran nevnte fylker med unntak av Hordaland hvor jakt er tillatt fra og med 10. oktober til og med 20. desember.

3. Ryper fredes i fylkene Østfold, Akershus, Oppland, Buskerud, Vestfold, Telemark og Sogn og Fjordane. Likeledes er ryper fredet i Aust-Agder med unntak av herredene Bykle, Valle og Hylestad hvor jakt- og fangsttiden skal være fra og med 15. oktober 1950 og til utgangen av februar 1951, og i Vest-Agder med unntak av herredene Øvre Sirdal, Tonstad, Fjotland, Bakke, Eiken og Aseral hvor jakt er tillatt fra og med 20. september 1950 til utgangen av februar 1951 og fangst er tillatt fra og med 15. oktober 1950 til utgangen av februar 1951. I Hedmark er jakttiden fra og med 20. september til og med 5. oktober 1950. I Rogaland, Hordaland og Møre og Romsdal er jakttiden fra og med 5. oktober til og med 20. desember 1950 og fangsttiden fra og med 15. oktober til og med 20. desember 1950. I Sør-Trøndelag og Nord-Trøndelag er jakttiden fra og med 20. september 1950 til utgangen av februar 1951 og fangsttiden fra og med 15. oktober 1950 til utgangen av februar 1951.

4. Harer fredes i Telemark og Aust-Agder. I Østfold, Akershus, Hedmark, Oppland, Buskerud og Vestfold er jakttiden fra og med 10. oktober til og med 20. desember 1950 og fangsttiden fra og med 15. oktober til og med 20. desember 1950. I Vest-Agder, Rogaland, Hordaland, Sogn og Fjordane og Møre og Romsdal skal jakt- og fangsttiden være fra og med 15. oktober til og med 20. desember 1950. I Sør-Trøndelag og Nord-Trøndelag skal jakttiden være fra og med 10. oktober 1950 til utgangen av februar 1951 og fangsttiden fra og med 15. oktober 1950 og til utgangen av februar 1951.

5. For ender er jakttiden fra og med 1. oktober til og med 20. desember 1950 i samtlige de fylker som er nevnt under 1. Det er forbudt å drive andejakt i sjøen fra motordrevet fartøy eller fra fartøy under slep i en avstand av 2 km fra land — herunder øy, holme og skjær.

6. Overtredelse av disse bestemmelser er straffbar.

7. Bestemmelsene trer i kraft straks.

10. juli. **Skriv** frå Kommunal- og arbeidsdepartementet.

Utviding av grensene for Leirvik brann- og bygningskommune.

I medhald av § 1 i lov om bygningskommuner frå 22. februar 1924 nr. 1 og § 66 i lov om brannvesenet frå 15. august 1908, jfr. § 1 i lov om

bygningsvesenet frå 22. februar 1924 nr. 2 og § 65 i lov om brannvesenet 10. juli. frå 15. august 1908 fastset departementet at grensene for Leirvik brann- og bygningskommune, Hordaland fylke, skal utvidast, slik at grensene nå vert desse:

Grenselina tek til ved bekkeos i Guldbergvikjø, går V.N.V. kryssar Kjøtteinsvegen ca. 50 m vestom grind for utmark, fylgjer delvis utmarksgard for Bjelland, kryssar gardsveg til Per Luren og går fram til Bjellandsvegen, fylgjer so delvis denne vegen til Vabakken. Herifrå går grensa i nordleg retning 230 meter til der den gamle gongvegen gje-
nom Vikahaugane tek opp frå Bjellandsvegen, går derifrå i aust til sør ca. 900 m til toppen av Midthaugen og går derifrå i søraustleg retning ca. 470 m til sjøs.

Grensene er teikna inn på eit kart som ligg i departementet.

Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.

Regulering av et strøk i Brandval stasjonsom- 10. juli.
råde, og bygnings- og reguleringsvedtekter for
Brandval.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 stad-
fester departementet vedtak av Brandval herredstyre, Hedmark fylke,
i møte den 5. november 1949 om bygnings- og regulerings-
vedtekter for Brandval med en del endringer som er fore-
tatt av departementet.

Vedtektene lyder så:

Til lovens § 13.

Bygningsrådet skal bestå av lensmannen i Brandval, helserådets
ordfører, brannsjefen og 3 medlemmer med varamenn valgt av herred-
styret.

Til lovens § 26.

Bebyggelsen skal være åpen med våningshus ikke over 2 etasjer.

I etasjenes antall er ikke medregnet kjeller og loft.

I boligstrøk tillates ikke bebygd mer enn 25 % av tomtenes areal
innenfor gjerdene.

Til lovens § 48.

1. Bebyggelse av tomt i regulert strøk må ikke finne sted med mindre
det til tomta fører opparbeidet og godkjent gate i tilfelle forsynt
med kloakk etter formannskapets bestemmelser. Det kan dog
ikke kreves at gata skal opparbeides i større bredde enn 8 m,
heri innbefattet fortau. Opparbeidelse av gate og nedlegging av
kloakk som foretas av private, må gjøres etter kommunens for-
skrifter.

10. juli.

Etter at bygningsrådets uttalelse er innhentet kan formannskapet på søknad tillate at opparbeidelsen inntil videre utstår. Tomteeierne må i så fall ved tinglyst erklæring forplikte seg til på forlangende av kommunen å opparbeide gate og kloakk som nevnt i 1. ledd.

2. Når kommunen opparbeider gate i regulert strøk skal eierne av tomta som støter til gata refundere kommunen dens utlegg til opparbeidelsen og nedlegging av kloakk.

Grunneiernes forpliktelser skal dog ikke gå videre enn til å erstatte kommunen halvparten av dens utgifter ved opparbeidelsen av gata i den bredde av inntil 15 m og ved nedlegging av rør inntil 305 mm diameter. De regler som gjelder for opparbeidelse av gater følges også når eldre veg inngår i regulert gate.

3. Erstatningsbeløpet fordeles mellom grunneierne etter lengden av hver grunns linje til gata, hvorunder den gatestrekning som opparbeides samtidig betraktes som en enhet.

4. Kommunen skal selv sørge for nødvendig tinglysning angående den erstatningsplikt som påhviler en eiendom etter foranstående bestemmelse.

5. Når særlige grunner foreligger, kan herredstyret frafalle den refuksjon som tilkommer kommunen etter foranstående bestemmelse.

Til lovens § 57 a.

Hjemmelsbrev på eiendom eller rettighet som nevnt i bygningslovens § 57 pkt. 1 og 2 kan tinglyses og overgang ved arv kan føres inn i grunnboka når det forevises attest fra oppmålingssjefen om at kart og oppmålingsforretning er begjært og at gebyr for forretningen og tinglysningsgebyr er betalt. Før slik attest utstedes kan oppmålingssjefen forlange at grensene blir fastlagt i marka.

Til lovens § 58.

Størrelsene av tomtene skal være minst 1 000 m². Dog kan bygningsrådet i enkelt tilfelle tillate bebyggelse på mindre tomter som er særlig skikket.

Til lovens § 61.

Ingen tomt må bebygges med bygning bestemt til opphold for mennesker uten at det til en hver tid er adgang til godt og tilstrekkelig drikkevann.

Det samme gjelder for bygninger bestemt til opphold for dyr.

Helserådet avgjør ev. tvistemål.

Til lovens § 62.

Ikke noe grunnstykke inntil 200 m utenfor regulert strøk kan bygges med mindre det er beliggende ved veg bestemt for offentlig ferdsel eller er tilknyttet slik veg ved adkomst som godkjennes av byg-

ningsrådet. Hvis vegen ikke tilhører den som bygger, skal den være sikret for ham ved tinglyst erklæring fra eieren eller på annen måte som bygningsrådet finner betryggende.

Til lovens § 63.

Anlegg eller virksomheter som skjemmer eller er forbundet med sanitære eller andre særlige ulemper for de omboende, må ikke legges i boligstrøk. Etter innhentet uttalelse fra bygnings- og helserådet kan herredstyret forby anlegg av ildsfarlige og illeluktende bedrifter innen bygningsdistriktet.

Til lovens § 70.

Lysthus og mindre flyttbare byggverk og liknende som ikke virker skjemmende eller kan sjenere nabo, kan bygningsrådet tillate oppført mot at det gis skriftlig erklæring om at det skal fjernes når bygningsrådet krever det.

Til lovens § 81.

Det skal være kjeller under hele våningshuset. Bygningsrådet kan tillate at det bare skal være kjeller under en del av huset når det står på fjellgrunn.

Til lovens § 112.

Grisehus, høsehus, fjøs, stall m. v. tillates bare oppført på steder som godkjennes av helserådet. Anlegg av revegårder eller liknende tillates ikke.

Til lovens § 114.

Nedskjæring i takflata for stående vindu tillates ikke. For øvrig må takformen godkjennes av bygningsrådet. Kjeller tillates ikke brukt til beboelsesrom med mindre helserådet har gitt sitt uttrykkelige samtykke hertil.

Til lovens § 115.

Trebygninger skal stå minst 4 m fra nabogrense. Mellom våningshus og uthus skal avstanden være minst 5 m, og mellom 2 hus med ildsteder på samme eiendom skal avstanden være minst 10 m. Bygningsrådet kan dog tillate 2 naboer å bygge mindre uthus på ikke over 30 m² mot felles tomtgrense uten brannmur, når uthusene utformes arkitektonisk tilfredsstillende.

Til lovens § 116.

1. De nødvendige uthusbygninger for gardsbruk kan oppføres, påbygges og repareres uten omsyn til bygningslovens bestemmelser når de ikke kommer nabogrunn nærmere enn 25 m og ikke nærmere veggrunn som er åpen for alminnelig ferdsel enn 10 m. Den innbyrdes avstand mellom et gardsbruks enkelte bygninger bestemmes av bygningsrådet.

10. juli. Blir uthuset over 250 m², må det ikke komme nærmere annen bebyggelse enn 10 m. For øvrig kommer bygningslovens bestemmelser til anvendelse for beboelseshus.
2. Hvor bygningsrådet, under omsyn til bygningens størrelse finner det forsvarlig, kan det tillate at bestemmelser som nevnt i pkt. 1, gis anvendelse på de nevnte bygninger for gardsbruk, når det ikke kommer nabogrunnen nærmere enn 15 m.
 3. Bestemmelser om rom for husdyr skal dog gjelde uansett bygningens avstand fra nabo eller veg.
 4. For små sportshytter, små sommervillaer og liknende isolert beliggende bygninger som bare beboes leilighetsvis, kan bygningsrådet fastsette nærmere bestemmelser. Bygningslovens bestemmelser om avstand til nabo kan dog ikke fravikes.
 5. For oppføring, om- eller påbygging av slike hus som omhandlet i denne vedtekten kommer bygningslovens §§ 34 og 124 på vanlig måte til anvendelse.
 6. Før de bygningene som er omhandlet i denne vedtekten oppføres eller ombygges, skal skriftlig anmeldelse herom være innsendt til bygningsrådet og dettes samtykke til oppførelse eller ombygging være gitt. Anmeldelsen skal inneholde opplysninger om anvendelse, beskaffenhet, størrelse og avstand fra veg, nabogrunn og annen bebyggelse. For anmeldelse av bygninger som nevnt er legges vanlig anmeldelsesgebyr, men er for øvrig fritatt for avgifter. For utførelse av reparasjoner på bygninger som er nevnt i denne vedtekten, er anmeldelse ikke påkrevet.
 7. Ved oppføring av de ovennevnte bygninger blir under enhver omstendighet bestemmelsene i Brandval herreds helseforskrifter om bygningers oppføring m. v. å iaktta.

Til lovens § 137.

Ethvert byggeforetakende skal forestås av en av bygningsrådet godkjent fagmann under det ansvar og på den måten som er foreskrevet i lovens § 137.

For mindre uthus uten ildsted kan bygningsrådet gi dispensasjon fra bestemmelsene i denne paragraf.

Til lovens § 146.

Helserådet kan påby foranstaltninger for bortledning av overvann, spillvann og grunnvann fra alle tomter, også fra dem som ikke er eller aktes bebygd.

Til lovens § 148.

Alle tomter, også tomter for forretningsbygg og liknende, skal være forsynt med innhegning som må være godkjent av bygningsrådet. Fra denne bestemmelsen kan bygningsrådet i særlige tilfelle gjøre unntak.

Til lovens § 150.

10. juli.

Ubebygde tomter skal holdes i ordentlig og ryddig stand etter bygningrådets anvisning.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

10. juli.

Med hjemmel i § 22 i jaktloven av 20. mai 1899 og kgl. resolusjon av 25. september 1931 gis herved tillatelse til å nytte gift til fangst av rovdyr i Bø herred i Nordland fylke.

Giften må ikke legges ut i tiden 1. mai til 1. november og må samles inn hvert år innen 1. mai.

Tillatelsen gjelder inntil videre.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

11. juli.

Med hjemmel i § 44 i jaktloven av 20. mai 1899 og kgl. resolusjon av 25. september 1931 bestemmes at jakttiden for ryper i Finnmark skal være fra og med 25. september og til utgangen av mars.

Bestemmelsen gjelder inntil videre, men ikke lenger enn til utgangen av 1954.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

11. juli.

Med hjemmel i § 44 i jaktloven av 20. mai 1899 og kgl. resolusjon av 25. september 1931 bestemmes at tiur, røy, orrhane, orrhøne og jerpe skal være fredet det hele år i Nordland fylke.

Jakttiden for ryper i samme fylke skal være fra og med 1. oktober til og med 15. mars.

Bestemmelsene gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av 1954.

Overtredelse av bestemmelsene er straffbar.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

11. juli.

Med hjemmel i § 44 i jaktloven av 20. mai 1899 og kgl. resolusjon av 25. september 1931 bestemmes at ekorn skal være fredet i Buskerud fylke i jaktsesongen 1950—51.

Overtredelse av bestemmelsen er straffbar.

Skriv fra Landbruksdepartementet.

11. juli.

Med heimel i § 44 i jaktlova frå 20. mai 1899 og kgl. resolusjon frå 25. september 1931 vert fastsett at ekorn skal vera freda i Telemark fylke.

Fyresegna gjeld til so lenge, men ikkje lenger enn til 31. januar 1952.

Brot på fyresegna vert straffa.

11. juli. Skrivelse fra Landbruksdepartementet.
- Med hjemmel i § 44 i jaktloven av 20. mai 1899 og kgl. resolusjon av 25. september 1931 bestemmes at elg skal være fredet det hele år i Nord-Rana, Sør-Rana og Hemnes herreder i Nordland fylke.
- Overtredelse av bestemmelsen, som gjelder inntil videre, men ikke lenger enn til utgangen av 1954, er straffbar.
12. juli. Skrivelse fra Landbruksdepartementet.
- Hermed stadfestes vedtak av 22. juni 1950 av Brunlanes herredstyre, Vestfold fylke, der det i medhold av § 3, 2. ledd i lov av 9. juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund er bestemt at alle som er eier eller innehaver av hund i Brunlanes herred skal holde hunden i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter, i tida fra 1. april til 1. oktober.
- Dette skal ikke gjelde hunder som under lovlig jakt godtgjøres å være fulgt på forsvarlig måte av eier eller innehaver.
12. juli. Skrivelse fra Landbruksdepartementet.
- Med hjemmel i § 44 i jaktloven av 20. mai 1899 og kgl. resolusjon av 25. september 1931 fastsettes følgende bestemmelser for jaktesesongen 1950—51 i Oslo fylke:
1. Tiur, røy, orrhane, orrhøne, jerpe, rugde og ryper fredes.
 2. Jakttiden for hare skal være fra og med 10. oktober til og med 20. desember 1950 og fangsttiden fra og med 15. oktober til og med 20. desember 1950.
 3. Jakttiden for ender skal være fra og med 1. oktober til og med 20. desember 1950. Det er forbudt å drive andejakt i sjøen fra motordrevet fartøy eller fra fartøy under slep i en avstand av 2. km fra land — herunder øy, holme og skjær.
 4. Overtredelse av disse bestemmelser som trer i kraft straks, er straffbar.
13. juli. Skrivelse fra Landbruksdepartementet.
- Med hjemmel i kgl. resolusjon fra 25. september 1931 vert fastsett at den totalfredinga av mår som det vart gjort vedtak om ved kgl. resolusjon fra 27. juni 1930 ikkje skal vera til hinder for at mår kan felast i Vest-Agder fylke i tida 1. januar til utgangen av februar.
- Denne fyresegna gjeld til so lenge.

Lov om midlertidig endring i § 33 i lov av 14. juli. 5. april 1927 om innførsel og omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl. Nr. 1.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 15. juni 1950 sålydende:

I.

Av den avgift som A/S Vinmonopolet for budsjetterminen 1949—50 skal erlegge til almenyttige formål etter § 33 i lov av 5. april 1927 om innførsel og omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl, skal — før fordeling skjer etter nevnte paragrafs punkt 4 — kr. 2 500 000 tildeles Finnmark fylke som bidrag til reising av Interessentselskapet Finnmarksykehusenes sykehusanlegg ved Kirkenes.

II.

Av den resterende del av avgiften skal — likeledes før fordeling skjer — kr. 600 000 avsettes og etter Sosialdepartementets nærmere bestemmelse brukes til tiltak til bekjempelse av tuberkulosen i kyststrøkene, særlig blant fiskerne, herunder til dekning av utgifter til innredning av og utstyr til skjermbilledbåt.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 14. juli 1950.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om forskjellige tiltak til gjennomføring av oppmerking og overvåking av riksgrensen. Nr. 2.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 29. juni 1950 sålydende:

I.

§ 1. Til gjennomføring av oppmerking, ryddiggjøring, fredning eller overvåking av riksgrensen eller grensegate kan det offentlige uten hinder av private rettigheter utøve enhver nødvendig rådighet over fast eiendom på stedet. Kongen eller den han gir fullmakt kan for å lette overvåkingen eller for å forebygge forurensning av grensevassdragene og skade på grensemerking eller nabolands territorium i nødvendig

14. juli. utstrekning nedlegge forbud mot at det foretas handlinger eller drives
Nr. 2. virksomhet av nærmere angitt art.

Kongen eller den han gir fullmakt kan gjøre vedtak om avståing til staten av eiendomsrett eller bruksrett til fast eiendom og løsøre til fremme av formål som nevnt i 1. punktum. Det offentlige kan straks overta det som kreves avstått, om nødvendig ved politiets hjelp.

12. juli. Kongen eller den han gir fullmakt kan likeså gjøre vedtak om plikt for kommunale og andre stedlige myndigheter til å yte grensemyndighetene (grensekommissæren) slik nødvendig bistand som de (han) ber om.

For tap eller skade som voldes privat rettighetshaver ved avståing etter annet ledd eller ved utøving av rådighet eller nedlegging av forbud etter første ledd, kan rettighetshaveren kreve erstatning som i mangel av minnelig overenskomst blir å fastsette ved skjønn.

§ 2. Kongen eller den han gir fullmakt kan uten hinder av norsk lov på nærmere fastsatte vilkår innrømme et naborikes grense-tjenestemenn slik immunitet og slike særlige privilegier som følger av overenskomst med vedkommende naborike.

§ 3. Kongen kan med virkning for hele eller en del av riksgrensen gi bestemmelse om forbud mot:

12. juli. 1. Skyting over riksgrensen eller liknende handlinger som er rettet mot et naborikes territorium eller mot personer, dyr eller gjenstander der.
2. Fornærmelig atferd ved grensen rettet mot vedkommende nabostat eller dens myndigheter.
3. Overskridelse av riksgrensen til lands, til vanns eller i luften uten tillatelse av vedkommende myndighet.
4. Fotografering av et naborikes territorium og besittelse eller bruk uten særskilt tillatelse av fotografiapparat under opphold på grenseområde i en avstand av inntil 1000 meter fra riksgrensen.
11. juli. 5. Samtale eller annet slags samkvem over riksgrensen mellom personer som ikke har tillatelse av vedkommende myndighet.

Den som bor innen område som nevnt i første ledd nr. 4 kan ikke nektes tillatelse til å besitte eller bruke fotografiapparat, med mindre han har gjort seg skyldig i overtredelse av forbud som nevnt i første ledd eller andre særlige forhold foreligger. Tillatelse som er gitt person som ikke er bosatt i område som nevnt, kan når som helst kalles tilbake. Våpen som er brukt i strid med forbud som nevnt i første ledd nr. 1, med ammunisjon som hører til det, kan av grensemyndighetene eller politiet tas fra innehaveren og inndras ved dom, uansett hvem som er eier og uten at straffesak behøver å bli reist eller å kunne reises mot noen. Det samme gjelder fotografiapparat og film som er brukt eller has i besittelse og kopier og gjengivelse av bilder tatt i strid med forbud

som nevnt i første ledd nr. 4. Grensemyndighetene eller politiet kan 14. juli.
uten hensyn til straffens størrelse foreta ransaking uten rettens beslut- Nr. 2.
ning.

§ 4. Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer eller medvirker til
overtredelse av bestemmelser gitt i medhold av denne lov straffes
med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder såfremt forholdet ikke
rammes av strengere straffebud. Forsøk straffes som fullbyrdet for-
seelse.

II.

I lov om vassdragene av 15. mars 1940 gjøres følgende endringer:

A.

I § 154 punkt 1 blir tilføyd som nytt bokstav f: f) den
som overtrer bestemmelser gitt i medhold av
§ 157 annet punktum.

B.

§ 154 punkt 2 skal lyde:

Offentlig påtale av de under a)—e) nevnte over-
tredelser finner ikke sted med mindre det begjæres av Hovedstyret.
De under b) og d) nevnte overtredelser påtales også etter begjæring av
fiskeristyret såfremt det gjelder en laks- eller sjøaureelv.

C.

§ 157 skal lyde:

Rådigheten over vassdrag som danner riksgrense eller som går til
eller kommer fra naborike, skal være undergitt de innskrenkninger som
følger av folkerettens regler eller av overenskomst med naborike. Kon-
gen kan gi nærmere bestemmelser til klargjøring og gjennomføring av
folkerettsreglene og av overenskomst med naborike,
derunder bestemmelser til kontroll med og
regulering av ferdsel, fløting og fiske.

III.

Denne lov trer i kraft fra den dag Kongen bestemmer.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og be-
krefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 14. juli 1950.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

14. juli. Lov om endring i lov om betaling for offent-
Nr. 3. lige forretninger frå 4. februar 1938.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget av 29. juni 1950 som lyder so:

I.

I lov om betaling for offentlige forretninger frå 4. februar 1938 skal § 91, andre leden lyda slik:

Foruten betaling etter § 90 skal lagrette-, doms- og skjønsmennene ha skyss- og kostgodtgjørelse. Denne utredes til endelig utgift for staten. Ved skiftetakster som ikke styres av skiftedommeren, og når det blir oppnevnt skjønsmenn utenfor skjønsmannsutvalget for kommunen, skal dog skyss- og kostgodtgjørelsen utredes på samme måte som bestemt i første ledd.

II.

Denne lova tek til å gjelda straks.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og riksseglet.

Gjeve på Oslo slott 14. juli 1950.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

14. juli. Lov om endring i lov av 5. april 1927 om innførsel
Nr. 4. og omsetning av brennevin, vin fruktvin, mjød og øl.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 29. juni 1950 sålydende:

Følgende bestemmelser i lov av 5. april 1927 om innførsel og omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl skal heretter lyde slik:

§ 14, femte ledd, første punktum.

Bevilling kan for inntil 4 år om gangen gis enten til staten eller til selskap som har rett til omsetning etter § 13. Bevillingen skal opphøre 31. mars og kan ikke gis utover 3 måneder fra den tid et nytt kommunestyre tiltrer.

§ 16, andre og tredje ledd.

Bevillingen må ikke utøves samtidig på flere steder innen kommunen. Det skal bestemmes i bevillingen:

- a. enten at den skal opphøre 31. mars i løpet av et tidsrom av 14. juli. høyst 4 år fra rettens begynnelsesdag, dog seinest 3 måneder Nr. 4. fra den tid et nytt kommunestyre tiltrer;
 - b. eller at den bare kan utøves en bestemt del av året, f. eks. turisttiden eller i badesesongen;
 - c. eller at den bare kan utøves ved en enkelt bestemt leilighet.
- Bevillinger som nevnt i litra b og c kan ikke gis utover 3 måneder fra den tid et nytt kommunestyre tiltrer.

§ 23, punkt 1, første punktum.

Skjenkebevilling kan for inntil 4 år om gangen gis til staten eller til selskap som har rett til omsetning etter § 13. Bevillingen skal opphøre 31. mars og kan ikke gis utover 3 måneder fra den tid et nytt kommunestyre tiltrer.

§ 29, nr. 1.

For rettigheter til salg etter § 16 skal det betales en avgift som fastsettes av kommunestyret så vidt mulig før 1. februar forut for det bevillingsår avgiften gjelder.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 14. juli 1950.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om lærlinger i håndverk, industri, handel og kontorarbeid. 14. juli. Nr. 5.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 29. juni 1950 sålydende:

Kap. I.

Lovens virkeområde.

Hvem som er lærling og hvem som kan ha lærlinger.

§ 1. Denne lov skal gjelde i rikets kjøpsteder og for håndverk og industri dessuten i de ladesteder og herreder eller deler av herreder hvor lov om håndverksnæring gjelder ved denne lovs ikrafttreden.

Kongen kan midlertidig unnta fra denne lov kommuner i Finnmark som etter første ledd vil komme inn under loven.

Kongen kan etter å ha forelagt saken for kommunestyret bestemme at loven helt eller delvis skal gjelde for kommune som ikke kommer

Norsk lovtidend, 1ste avd. Nr. 31, 1950.

14. juli. inn under første ledd eller hvor loven bare delvis gjelder etter første Nr. 5. ledd.

§ 2. Kongen bestemmer hvilke fag eller deler av fag under håndverk, industri, handel og kontorarbeid loven skal gjelde for. Kongen eller den han bemyndiger kan bestemme at visse arter av virksomhet eller visse virksomheter ikke skal regnes som hørende til faget.

§ 3. Lærling er etter denne lov den som etter fylte 15 år og før fylte 20 år uten å være skolepliktig antas til å utføre arbeid i fag eller deler av fag som er lagt inn under denne lov, og som ikke har utstått sin læretid i vedkommende fag. Kongen kan heve aldersgrensen til 21 år i visse fag.

Som lærling anses ikke den som:

1. antas for å utføre budtjeneste og transportarbeid,
2. antas for å utføre arbeidsoppgaver som på grunn av arbeidsdelingen på arbeidsstedet er så spesielle at de ikke krever faglig opplæring,
3. etter at prøvetiden er slutt, jfr. § 10, viser seg varig uskikket til å fortsette læreforholdet og lærlingnemnda, jfr. § 24, ikke kan skaffe ham opplæring i et fag som han er egnet for, jfr. §§ 13 og 14,
4. innen handel eller kontorarbeid antas som vikar eller ekstrahjelp for en tid av inntil 3 måneder. Varer arbeidsforholdet utover denne tid skal vedkommende anses som lærling,
5. har sitt hovederhverv i sesongbetonte yrker som ikke kommer inn under denne lov og mellom sesongene arbeider i håndverk, industri, handel eller kontorarbeid.

Departementet kan treffe bestemmelse om i hvilket omfang loven skal anvendes på dem som antas til praktikant- (aspirant-) arbeid som forberedelse til eller supplering av skoleutdannelse, og på dem som på grunn av legemlig eller sjelelig svakhet har begrenset arbeidsevne.

Tvil om en person skal anses som lærling etter denne paragraf avgjøres av lærlingnemnda. Avgjørelsen kan innen 4 uker ankes til Lærlingrådet, jfr. § 26.

Departementet kan treffe bestemmelse om at ansettelse i arbeid som går inn under denne lov av personer under 20 år (21 år) som etter annet ledd og bestemmelser gitt i medhold av tredje ledd ikke anses som lærlinger, skal meldes til lærlingnemnda, jfr. § 32.

§ 4. Rett til å anta lærlinger har:

- 1) bedrifter som utover håndverk eller industri når lederen er faglig utdannet og selv forestår opplæringen eller hvor opplæringen er overdratt til faglig utdannet person i bedriften (faglig leder),
- 2) bedrifter som utover handelsnæring med hjemmel i handelsbrev når lederen selv forestår opplæringen eller opplæringen i det enkelte fag er overdratt til person som er godkjent av lærlingnemnda,

- 3) bedrifter med kontorvirksomhet, når opplæringen forestås av person som er godkjent av lærlingnemnda. 14. juli.
Nr. 5.

Bedriften må være av en slik art og størrelse at opplæringen kan foregå etter en godkjent plan, og at den prøve som måtte være bestemt for faget eller vedkommende del av faget, jfr. § 21, kan bestås ved læretidens slutt.

Departementet kan bestemme hvor mange lærlinger det kan være i bedriftene innen de forskjellige fag i forhold til antallet av utlærte arbeidere (i handel og kontorvirksomhet i forhold til antallet av funksjonærer), og hvilke arter av virksomheter er for spesialiserte til å ha lærlinger.

Lærlingnemnda avgjør i tvilstilfelle om en bedrift har rett til å anta lærlinger. Avgjørelsen kan innen 4 uker ankes til Lærlingrådet.

§ 5. Lærlingnemnda kan frata en bedrift retten til å ha lærlinger i et fag eller del av et fag hvis:

- 1) noen av de i § 4 nevnte vilkår faller bort for lengre tid med den følge at det ikke er mulig å gi lærlingen en betryggende opplæring innen læretidens utløp, jfr. § 8, punkt 1,
- 2) opplæringen 3 ganger avbrytes grunnet stans i virksomheten som ikke skyldes streik, lockout eller forhold som bedriften ikke er herre over, med den følge som er nevnt i punkt 1,
- 3) bedriftens ansvarlige 2 ganger straffes for unnlatelse av å opprette lærekontrakt,
- 4) lærekontrakt 2 ganger heves i medhold av § 13, punkt 3 c,
- 5) bedriften dømmes 2 ganger til erstatning for mislighold av lærekontrakt,
- 6) bedriften unnlater å betale ilagt erstatning til lærling.

Før nemnda treffer sin avgjørelse skal bedriften få adgang til å uttale seg.

Lærlingnemnda kan etter 3 år bestemme at en bedrift skal gjen-erhverve retten til å ha lærlinger. Lærlingnemnda er ikke bundet av nevnte frist når bedriften går over til ny eier som oppfyller betingelsene etter § 4, jfr. § 5, første ledd.

Lærlingnemndas avgjørelser etter denne paragraf kan innen 4 uker ankes til Lærlingrådet.

Kap. II.

Medisinsk og psykologisk undersøkelse.

Lærekontrakt.

§ 6. Kongen kan bestemme at det ved medisinsk undersøkelse skal søkes fastslått om lærlinger har de nødvendige fysiske forutsetninger samt om og i hvilken utstrekning det ved psykologisk undersøkelse skal gis lærlinger adgang til å søke fastslått om de har de nødvendige åndelige

14. juli. forutsetninger for å kunne utøve vedkommende fag eller del av faget.
Nr. 5. Disse undersøkelser skjer for bedriftens regning.

§ 7. Før læretiden begynner skal det opprettes skriftlig lærekontrakt med lærlingen. Kontrakten utferdiges i 3 eksemplarer på skjema fastsatt av departementet, jfr. § 30. Kontrakten undertegnes av bedriften (i tilfelle også av den faglige leder) og av lærlingen (samt vergen hvis lærlingen er under 18 år). Kontrakten må for å bli gyldig godkjennes av lærlingnemnda og gis påtegning om nemndas godkjenning. Nemndas godkjenning skal gis når kontrakten er utferdiget i samsvar med denne lov og forskrifter, gitt i medhold av den og bedriften har rett til å ansette vedkommende lærling (§§ 4 og 5). Lærlingnemndas nektelse av å godkjenne en lærekontrakt kan innen 4 uker ankes til Lærlingrådet. Bedriften og lærlingen får hver sitt eksemplar av den godkjente lærekontrakt, mens det tredje eksemplar sendes arbeidsformidlingen på stedet (i distriktet) som registrerer og tilbakesender lærekontrakten til lærlingnemnda.

Lærekontrakten skal minst inneholde:

- 1) Bedriftens navn, art og adresse (samt i tilfelle den faglige leders navn og adresse).
- 2) Lærlingens fulle navn, fødselsdatum og -sted samt bopel.
- 3) Foreldrenes eller vergens navn og adresse.
- 4) Lærlingens tidligere skolegang.
- 5) Det fag eller den del av faget lærlingen skal lære.
- 6) Lære- og prøvetidens varighet samt fradrag for faglig opplæring ved skole, i praksis eller under militærtjeneste.
- 7) Lærlingens lønn i læretiden med mindre lønnen er tariffbestemt. Videre angis om lærlingen skal ha kost og losji m. v. og hvor stor del av lønnen dette skal utgjøre.
- 8) Hvilke skoler lærlingen skal gjennomgå i læretiden. Skoletidens lengde.

Avtale mellom bedrift og lærling før eller under læretiden om at lærlingen etter læretidens utløp skal arbeide i bedriften eller være avskåret fra å arbeide i faget utenom denne er ikke bindende for lærlingen. Det samme gjelder avtale på forhånd om erstatningens størrelse i tilfelle av kontraktsbrudd.

Kap. III.

Bedriftens og lærlingens plikter.

§ 8.

- 1) Bedriften skal sørge for at lærlingen får en allsidig og grundig opplæring i faget overensstemmende med den for faget fastsatte opplæringsplan. Hvis bedriften stanser eller utvikler seg på

- en slik måte at det ikke lenger er mulig å gi lærlingen en betryggende opplæring, skal bedriften underrette lærlingnemnda herom. 14. juli. Nr. 5.
- 2) Hvis lærlingen bor utenfor hjemmet og kost og losji er en del av lønnen, skal bedriften påse at lærlingens kost og losji er forsvarlig.
 - 3) Bedriften skal sørge for at lærlingen deltar i den pliktige yrkesskoleundervisning og gi lærlingen nødvendig fritid, henholdsvis permisjon hertil uten lønnsfradrag. Lærlingens arbeidstid og skoletid skal tilsammen ikke overstige lengden av den arbeidstid som gjelder for voksne arbeidere (funksjonærer) i faget. Lærlingens utgifter til lærebøker, tegne- og skrivesaker og liknende betales av bedriften. Hvis yrkesskoleundervisningen medfører at lærlingen gjennom lengre tidsrom holdes helt borte fra sitt arbeid i bedriften, kan Kongen eller den han bemyndiger bestemme hvorvidt og i hvilken utstrekning bestemmelsene i dette punkt skal gjøres gjeldende.
 - 4) Lærlingens lønn skal være den som i tilfelle er fastsatt av hovedorganisasjonene i overenskomst for vedkommende fag eller av offentlig myndighet eller nemnd. Har lærlingen kost og losji hos bedriften, skal kontantlønnen ikke være under en fjerdedel av totallønnen. Bedriften skal foreta lønnstrekk for den tid lærlingen uten gyldig grunn forsømmer den pliktige skoleundervisning.
 - 5) Lærling under 18 år skal ikke settes til overtidsarbeid. Lærling skal ikke settes til arbeid som kan være farlig for lærlingens sunnhet eller stå i misforhold til lærlingens krefter. Lærlingen kan bare unntaksvis brukes til arbeid som ikke vedkommer faget.
 - 6) Under lærlingens sykdom skal bedriften betale full lønn eller annen godtgjørelse som lærlingen tilkommer etter kontrakten, samt sørge for lærlingens forpleining hvis kost og losji inngår i lærlingens lønn. Dette gjelder ikke hvis lærlingen er syk ved tiltredelsen, når sykdommen er selvforskyldt eller pådratt ved grov uaktsomhet. Bedriftens forpliktelse opphører når fravær grunnet sykdom sammenlagt varer lengre enn 3 måneder i løpet av et år. Bedriften kan kreve lagt fram legeattest. Dagpenger som lærlingen tilkommer etter syketrygdloven, tilfaller bedriften så lenge den betaler lærlingen full lønn i sykdomsperioden. Forpleiningen omfatter ikke omkostningene ved sykehusbehandling, legehjelp og medisin.
 - 7) Lærlingen skal ha ferie med full lønn overensstemmende med ferielovens bestemmelser. Departementet kan for visse fag eller deler av fag etter uttalelse fra Lærlingrådet og Arbeidstilsynet av helsemessige grunner bestemme at lærlingene i de første år av læretiden skal ha lengre ferie med full lønn.
 - 8) I de fag hvor fagprøve (svenneprøve) er fastsatt, anmelder bedriften lærlingen til den prøve som holdes nærmest læretidens slutt,

fortsettelse av læreforholdet.

14. juli. og bedriften stiller til lærlingens rådighet nødvendig arbeidsplass, materialer, verktøy, redskaper, håndlangerhjelp samt betaler lærlingen full lønn under prøveavleggelsen.

Nr. 5.

§ 9.

- 1) Lærlingen skal søke lærlingskole hvis slik skole finnes på stedet, og skal for øvrig søke den yrkesskoleundervisning som departementet fastsetter for så vidt lærlingen ikke tidligere har fått tilsvarende utdanning. Departementet gir nærmere bestemmelser om skolepliktens utstrekning.

Hvis lærlingen tross gjentatte advarsler uten gyldig grunn forsømmer den pliktige yrkesskoleundervisning, kan lærlingen med lærlingnemndas samtykke vises bort fra læren. Før slik bortvisning finner sted skal tilsynsmennene i bedriften, jfr. § 23, lærlingskolens (eventuelt yrkesskolens) bestyrer og lærlingens verge gis anledning til å uttale seg.

- 2) Lærlingen skal vise arbeidsomhet, troskap og lydlighet og bestrebe seg på å oppnå størst mulig ferdighet i utførelsen av arbeidsoppgavene.

- 3) Lærlingen skal, når det er bestemt at fagprøve (svenneprøve) skal avlegges i vedkommende fag eller del av faget, framstille seg til den prøve som holdes nærmest læretidens slutt, jfr. § 8, punkt 8.

§ 10. Departementet fastsetter læretiden for de enkelte fag. Læretiden skal ikke være over 4 år. Etter tilråding fra Lærlingrådet kan det dog i særlige tilfelle bestemmes at læretiden skal være lengre dog ikke over 5 år. De første 6 måneder er prøvetid, hvori så vel bedrift som lærling kan oppsi kontrakten uten å angi noen grunn og uten å bli erstatningspliktig. Lærling under 18 år trenger vergens samtykke til oppsigelse. For enkelte fag eller deler av fag kan departementet fastsette en kortere prøvetid.

I fag eller deler av fag hvor det skal avlegges fagprøve (svenneprøve), utløper læretiden ikke under noen omstendighet før prøve er holdt, jfr. § 8, punkt 8 og § 9, punkt 3. Denne bestemmelse skal ikke være til hinder for at en lærling i forlengelsestiden får lønn som fagarbeider, men lærlingen har da i forlengelsestiden ikke krav på en lærlings særrettigheter etter § 8, punkt 2 til 4, punkt 6 og 7 og punkt 8 for så vidt gjelder lønn under prøveavleggelsen.

Fradrag for gjennomgått yrkesskole før læretiden og for fagopplæring under militærtjeneste fastsettes av departementet. Fradraget regnes fra læretidens begynnelse. Departementet kan gradere læretiden etter lærlingenes alder samt for nærmere beslektede fag bestemme en kortere læretid enn den vanlige når det er avlagt prøve i et av dem. Gis samtidig opplæring i beslektede fag i samme bedrift kan departementet fastsette en kortere læretid enn læretiden for de enkelte fag tilsammen betinger.

Avbrytes opplæringen sammenlagt i mer enn 4 uker i ett år eller mer enn 12 uker i hele læretiden som følge av lærlingens fravær fra arbeidet eller stans i bedriftens virksomhet, kan læretiden forlenges tilsvarende. Med lærlingnemndas samtykke kan bedriften forlenge læretiden med inntil 1 år, hvis lærlingen ikke tilfredsstillende oppfyller sine plikter.

14. juli.

Nr. 5.

Kap. IV.

Endringer i kontraktsforholdet.

§ 11. Med lærlingens, og hvis lærlingen er under 18 år, med vergens samtykke kan lærlingnemnda samtykke i at lærlingen får ansettelse ved en annen bedrift når lærebedriften stanser eller lærlingnemnda finner at opplæringen ikke er tilfredsstillende. Før overføring finner sted skal lærebedriften gis anledning til å uttale seg. Den nye bedrift, eventuelt også dens faglige leder, skal påtegne lærekontrakten at de trer inn i kontraktens forpliktelser for resten av læretiden. Med lærlingnemndas samtykke kan bedriften forlenge læretiden med inntil 1 år, hvis det antas nødvendig på grunn av at opplæringen i den forrige bedrift var mangelfull.

§ 12. Går bedriften over til ny eier som oppfyller betingelsene i lovens § 4, jfr. § 5, trer den nye eier under forutsetning av lærlingnemndas godkjenning inn i lærekontrakten i den tidligere eiers sted. Det samme gjelder når eieren dør og virksomheten fortsettes av gjenlevende ektefelle som oppfyller nevnte betingelser. Lærekontrakten undertegnes av den nye eier eller ektefellen, eventuelt også av den nye faglige leder.

§ 13. Med lærlingnemndas samtykke kan lærekontrakten heves av:

- 1) bedriften, hvis lærlingen gjør seg skyldig i vesentlig brudd på sine plikter,
- 2) så vel bedriften som lærlingen (eller vergen hvis lærlingen er under 18 år), hvis
 - a) lærlingen eller bedriften viser seg varig uskikket til å fortsette læreforholdet,
 - b) lærlingen eller bedriftens leder, henholdsvis den faglige leder, får en langvarig sykdom eller skade som vil hindre opplæringen i mer enn 3 måneder,
- 3) lærlingen (eller vergen) hvis
 - a) bedriften flytter til et annet sted og dette i vesentlig grad vanskeliggjør eller fordyrer lærlingens fortsettelse av læreforholdet,
 - b) lærlingen av velferdsgrunner må flytte til et annet sted og dette i vesentlig grad vanskeliggjør eller fordyrer lærlingens fortsettelse av læreforholdet,

14. juli.
Nr. 5.

- c) bedriftslederens eller den faglige ledersandel er slik at opplæringen ikke med trygghet kan betros dem, eller de gjør seg skyldig i vesentlig brudd på sine plikter,
- d) arbeidet viser seg å være skadelig for lærlingens helbred,
- e) lærlingen skriftlig erklærer (med samtykke av vergen hvis lærlingen er under 18 år) å ville gå over i annen livsstilling, og det vil være et velferdstap for lærlingen å fortsette læretiden ut. I erklæringen skal det opplyses at lærlingen og i tilfelle også vergen er kjent med forbudet i § 15.

§ 14. Lærlingnemnda skal underrettes av den som ønsker læreforholdet hevet etter § 13 og av bedriften når partene er enige om å heve læreforholdet. Lærlingnemnda undersøker om en gyldig hevningsgrunn foreligger etter § 13 og bestemmer når læreforholdet skal opphøre. Når læreforholdet heves i henhold til § 13 eller opphører som følge av partenes enighet skal bedriften gi lærlingen attest for den utståtte del av læretiden og arten av det utførte arbeid. Lærlingnemnda bistår lærlingen med ansettelse i annen bedrift for resten av læretiden, eller hvis lærekontrakten er hevet grunnet lærlingens manglende skikkethet, søker den å skaffe lærlingen opplæring i det fag lærlingen er egnet for. Har lærlingen forlatt læren uten bedriftens samtykke og uten at der foreligger en av nemnda godkjent hevningsgrunn, kan nevnte attest først kreves etter 6 måneder eller etter at lærlingen har betalt en ilagt erstatning til bedriften, jfr. § 31.

Lærlingnemndas avgjørelser etter denne paragraf kan innen 4 uker ankes til Lærlingrådet.

§ 15. Opphører læreforholdet etter § 13, punkt 3 e kan lærlingen i de første 6 måneder ikke ta arbeid i annen bedrift i samme fag uten den tidligere bedrifts samtykke.

Kap. V.

Om fagprøven.

§ 16. Fagprøven (svenneprøven) skal avlegges for en nemnd med 3 medlemmer. Formannskapet, på landet herredsstyret, oppretter så mange nemnder som det antas å være behov for i kommunen og velger medlemmene med personlige varamenn for 4 år, samt formann og varaformann blant medlemmene av nemnda for 1 år om gangen. Minst 2 av medlemmene (varamennene) skal ha bestått fagprøve og skal velges etter innstilling av fagenes stedlige organisasjoner eller i mangel herav fagenes hovedorganisasjoner. Når nemnda ikke kan besettes med medlemmer (varamenn) med fagprøve fordi et fag er nytt under denne lov, trer istedenfor personer med fagprøve, personer med

minst 6 års arbeidstid i faget. Hvis det på stedet ikke finnes det til en prøvenemnd nødvendige antall fagfolk, skal formannskapet: 14. juli. Nr. 5.

- 1) tilkalle fra annet sted det nødvendige antall fagfolk som er villige og som er anbefalt av vedkommende faglige organisasjon, eller
- 2) henvise den som skal avlegge prøve til en annen kommune.

Den kommune hvor lærlingen er utlært skal bære utgiftene ved tilkallelse av fagfolk fra annen kommune eller ved lærlingens avleggelse av prøven i annen kommune.

Flere kommuner kan opprette prøvenemnder som er felles for kommunene. Kommunenes formannskaper velger i fellesskap medlemmer, formann, varaformann og varamenn og utøver den avgjørelsesmyndighet som i første ledd er tillagt kommunestyret. For øvrig får reglene i første og annet ledd tilsvarende anvendelse.

Departementet kan bestemme at fagprøven i enkelte fag skal avlegges på yrkesskole, og fagprøven bedømmes da av prøvenemnda i den kommune hvor skolen er beliggende.

§ 17. Når fagprøven (svenneprøven) er bestått, utsteder lærlingnemnda fagbrev (svennebrev) på skjema fastsatt av departementet. Fagbrevet (svennebrevet) medundertegnes av prøvenemnda.

§ 18. Hvis fagprøven (svenneprøven) ikke består, skal læretiden forlenges. Etter 6 måneder avlegges ny prøve. Består heller ikke denne siste prøve, er det ikke anledning til å legge flere prøver som lærling. Læretiden anses da som utstått, men lærlingen anses ikke som utlært i faget. Bedriften gir i så fall lærlingen bevitnelse for gjennomgått lære. Bevitnelsen skal tilkjennegi hvor lenge lærlingen har vært i lære og hva slags arbeid han har utført. Bestemmelsen i § 10, annet ledd, annet punktum, får tilsvarende anvendelse på forlengelse av læretid etter nærværende paragraf.

Bedriften og eventuelt den faglige leder skal i den forlengede læretid gi lærlingen anledning til å innhente den manglende kunnskap og ferdighet ved å gi ham nødvendig veiledning og tilleggsopplæring. Finner lærlingnemnda, etter å ha gitt bedriften anledning til å uttale seg, at vedkommende bedrift ikke har betingelser for å gi lærlingen den nødvendige tilleggsopplæring i forlengelsestiden, skal den søke å anbringe lærlingen i en annen bedrift som er bedre skikket for oppgaven.

Lærling som nekter å avlegge prøve, anses ikke som utlært i faget. Bevitnelse for gjennomgått lære kan lærlingen i så fall først kreve 12 måneder etter læretidens slutt.

Lærling som ikke består annen gangs prøve eller som nekter å avlegge prøve, kan avlegge prøve etter § 20 når han har arbeidet ytterligere minst 6 måneder i faget og tilsammen minst i den tid som kreves etter § 20.

14. juli. Fritaking fra 6-månedersforskriften kan i særlige tilfelle gis av
 Nr. 5. Lærlingrådet.

§ 19. Er den som avlegger prøve lærling, blir prøvearbeidet bedriftens eiendom. Har prøvearbeidet bestått i framstilling av en selvstendig gjenstand, kan lærlingen kjøpe den for selvkostende.

§ 20. Fagprøve (svenneprøve) kan også avlegges av den som uten å ha gjennomgått læretid som lærling har minst 25 % lengre praksis i faget eller vedkommende del av faget enn læretiden. Der gis samme fradrag i kravet til praksis for faglig opplæring ved skole eller under militærtjeneste, som den som tilstår lærlingene. Den som ønsker å avlegge prøve etter denne bestemmelse må senest ha arbeidet minst 3 måneder i den eller de kommuner som vedkommende prøvenemnd er oppnevnt for. 3-månedersbestemmelsen gjelder ikke en prøveavleggende som henvises til annen kommune fordi det på stedet ikke er nok fagfolk til å danne en prøvenemnd, eller fordi prøven skal avlegges på yrkesskole.

Den som avlegger prøve etter denne paragraf må, med mindre prøven skal avlegges på yrkesskole, selv sørge for arbeidsplass og alt som er nødvendig til prøveavleggelsen. Den som avlegger prøve bærer selv alle omkostninger som er forbundet med prøveavleggelsen.

Bestås ikke prøven, må vedkommende ha arbeidet minst 6 måneder til i faget eller vedkommende del av faget før ny prøve kan avlegges.

Fritaking for oppfyllelse av fristene i denne paragraf kan i særlige tilfelle gis av Lærlingrådet.

§ 21. Kongen eller det departement som han bemyndiger, bestemmer i hvilke fag eller deler av fag prøve skal avlegges og gir nærmere forskrifter om prøveavleggelsen og kontrollen. På samme måte kan fastsettes gebyr for prøveavleggelse. Departementet kan bestemme at bestått eksamen ved yrkesskole skal likestilles med fagprøve (svenneprøve).

§ 22. I fag eller deler av fag for hvilke det ikke i medhold av § 21 er bestemt at fagprøve (svenneprøve) skal avlegges, gir bedriften etter endt læretid lærlingen et lærebrev som skal angi hvor lenge lærlingen har vært i lære, hva slags arbeid lærlingen har utført og om han anses for utlært i faget. Departementet gir nærmere bestemmelser om lærebrevets innhold og form.

Kap. VI.

Tilsyns- og kontrollbestemmelser.

§ 23. Til å føre tilsyn innen den enkelte bedrift med at:

- 1) lærekontrakter blir opprettet,
- 2) antallet av lærlinger står i fastsatt forhold til antallet av utlærte arbeidere (funksjonærer),

3) fagets opplæringsplan følges,
4) lærlingene deltar i den pliktige yrkesskoleundervisning, skal det i enhver bedrift med over 5 arbeidere (funksjonærer) oppnevnes 2 tilsynsmenn hvorav 1 oppnevnes av bedriften og 1 av bedriftens arbeidere (funksjonærer). Tilsynsmennene sender årsrapport om yrkesopplæringen på fastsatt skjema til lærlingnemnda.

14. juli.

Nr. 5.

§ 24. Tilsynet med yrkesopplæringen etter denne lov i en kommune føres av en lærlingnemnd bestående av minst 4 medlemmer med varamenn valgt for 4 år av formannskapet (i herreder av herredstyret) som også velger formann og varaformann for 1 år blant medlemmene av nemnda. Minst halvdelen av medlemmene skal være utdannet i fag som går inn under loven og velges etter innstilling av fagenes stedlige organisasjoner eller i mangel herav fagenes hovedorganisasjoner, 1 velges etter innstilling av yrkesskolene i kommunen og 1 etter innstilling av arbeidsnemnda. Etter samme regler velges varamenn. Med Lærlingrådets samtykke kan opprettes flere nemnder i en kommune. Flere kommuner kan opprette lærlingnemnd som er felles for kommunene. Kommunenes formannskaper velger i fellesskap medlemmer, formann, varaformann og varamenn etter innstilling fra fagenes distriktsorganisasjoner eller i mangel herav fagenes hovedorganisasjoner. For øvrig får reglene i første ledd tilsvarende anvendelse.

Ved behandling av saker av viktighet for enkelte fag eller faggrupper tiltres lærlingnemnda av det stedlige yrkesutvalg for vedkommende fag eller faggruppe i den utstrekning dette fagområde ikke allerede er representert i nemnda. Hvis det ikke er opprettet yrkesutvalg for vedkommende fag, kan lærlingnemnda tilkalle sakkyndige i de spørsmål som skal behandles eller forelegge saken for vedkommende riksyrrkesutvalg. De etter dette ledd tilkalte deltakere i nemnda har bare rådgivende stemme.

Lærlingnemnda utfører de gjøremål som særskilt er tillagt nemnda i denne lov, påser at lærlingloven og bestemmelser gitt i medhold av den blir gjennomført, fører tilsyn med prøvenemndenes virksomhet og gir Lærlingrådet årsrapport om sin virksomhet.

§ 25. Arbeidsformidlingen på stedet (i distriktet) fører register over lærlingene på grunnlag av innsendte lærekontrakter og lærlingnemndas meddelelser om godkjente endringer i læreforhold, og fører i samarbeid med læringskolene (eventuelt yrkesskolene), jfr. yrkesskolelovens § 35, kontroll med at lærekontrakter blir opprettet.

Utgifter i samband med arbeidsformidlingens utførelse av oppgaver etter denne lov dekkes og fordeles som nevnt i § 14 i lov av 27. juni 1947 om tiltak til å fremme sysselsetting.

§ 26. Til å bistå departementet med råd, initiativ og tilsyn med gjennomføringen av loven og bestemmelser gitt i medhold av den, opp-

14. juli. nevner Kongen et råd, Lærlingrådet, hvor over halvparten av medlem-
 Nr. 5. mene skal representere de næringer som denne lov omfatter, med et like antall representanter for arbeidsgiverne og arbeiderne. Lærlingrådet er ankeinstans for lærlingnemndenes avgjørelser etter §§ 3, 4, 5, 7 og 14.

Lærlingrådets sammensetning og virksomhet fastsettes i reglement av Kongen.

§ 27. Som rådgivende organer for Lærlingrådet i alle spørsmål om den praktiske yrkesopplæring innen de enkelte fag eller grupper av fag oppnevner departementet riksyrkesutvalg. Utvalgene skal bestå av minst 4 medlemmer med varamenn. Medlemmene skal være utdannet i minst 1 av de fag som går inn under utvalgets virkeområde og oppnevnes med et like antall fra arbeidsgivernes og arbeidernes hovedorganisasjoner etter innstilling fra disse. Oppnevningen gjelder for 4 år hver gang. Etter samme regler oppnevnes varamenn. Departementet oppnevner for 1 år formann og varaformann blant de enkelte riksyrkesutvalgs medlemmer. Riksyrkesutvalgene skal innenfor sine fagområder arbeide for oppnåelse av de best mulige opplæringsforhold.

Som rådgivende organer for lærlingnemndene opprettes for de enkelte fag eller grupper av fag stedlige yrkesutvalg hvis medlemmer velges av formannskapet (i herreder herredstyret) etter innstilling av fagenes stedlige organisasjoner eller i mangel herav fagenes hovedorganisasjoner. Formannskapet (i herreder herredstyret) velger formann og varaformann for 1 år blant de enkelte stedlige yrkesutvalgs medlemmer. For øvrig får bestemmelsene i første ledd tilsvarende anvendelse. Etter uttalelse fra vedkommende lærlingnemnd, kan Lærlingrådet bestemme at formannskapet (herredstyret) kan unnlate å opprette yrkesutvalg i kommuner hvor lærlingnemnda hensiktsmessig kan utføre de gjøremål som etter denne lov er tillagt yrkesutvalgene. Hvor yrkesutvalg ikke er opprettet, får bestemmelsene i siste ledd tilsvarende anvendelse på lærlingnemnda.

Flere kommuner kan opprette yrkesutvalg som er felles for kommunene. Kommunenes formannskaper velger i fellesskap medlemmer, formann, varaformann og varamenn etter innstilling av fagenes distriktsorganisasjoner eller i mangel herav fagenes hovedorganisasjoner. For øvrig får reglene i første ledd tilsvarende anvendelse.

De yrkesutvalg som er opprettet etter annet og tredje ledd foretar inspeksjoner til ubestemte tider av lærebedriftene i vedkommende fag i distriktet og kontrollerer at opplæringen foregår i samsvar med de gjeldende bestemmelser og opplæringsplanene. Utvalgene har ved 2 representanter adgang til å overvære avleggelsen av fagprøvene (svenneprøvene). Rapporter sendes lærlingnemnda.

§ 28. Den som oppnevnes eller velges som medlem av Lærlingråd, riksyrkesutvalg, lærlingnemnd, stedlig yrkesutvalg eller prøvenemnd,

er pliktig til å motta vervet, men medlemmet kan kreve seg fritatt for 14. juli.
ny oppnevning i like lang tid som det har gjort tjeneste i sammenheng. Nr. 5.
Den som har fylt 65 år, kan også kreve seg fritatt fra medlemsvervet.
Ingen må ha sete i nevnte råd, utvalg og nemnder som rammes av § 106
postene 1—5 i lov om domstolene av 13. august 1915, eller som står
i arbeidsforhold til noen av partene eller på annen måte er interessert
i saken. Den alminnelige borgerlige straffelovs §§ 324 og 325 får til-
svarende anvendelse på rådets, nemndenes og utvalgenes medlemmer.

Medlemmene av Lærlingrådet, nemndene og utvalgene har krav
på skyss- og kostgodtgjørelse for nødvendige reiser etter regulativet
for offentlige tjenestemenn. Medlemmene av Lærlingrådet får arbeids-
godtgjørelse som fastsettes av departementet. Medlemmene av lærlingnemndene og prøvenemndene kan få arbeidsgodtgjørelse som i til-
felle fastsettes av de enkelte kommuner. Utgiftene til Lærlingrådet og
riksyrkesutvalgene dekkes av staten, for øvrig dekkes utgiftene av kom-
munene. Utgiftene til felles nemnder og utvalg fordeles på vedkom-
mende kommuner av kommunenes formannskaper i fellesskap.

§ 29. Enhver som under utførelse av verv som har hjemmel i
denne lov, får opplysning om drifts- eller forretningshemmeligheter eller
andre forhold som ikke er alminnelig kjent, er med de begrensninger
som følger av hans gjøremål etter loven, under straffeansvar etter straffe-
lovens § 121 pliktig til å bevare taushet om slike opplysninger og ikke
gjøre bruk av dem i ervervsvirksomhet.

§ 30. Departementet håndhever lærlingloven og bestemmelser gitt
i medhold av den og fastsetter i samråd med Lærlingrådet opplærings-
planer i de enkelte fag, samt skjemaer for lærekontrakter, fagbrev
(svennebrev), læretidsattester og -bevitnelser samt lærebrev, rapporter
m. v. Departementet fastsetter reglement for yrkesutvalgenes og lærlingnemndenes virksomhet.

Kap. VII.

Bestemmelser om erstatning, voldgift*) og straff.

§ 31. Avbrytes læreforholdet på grunn av forsømmelighet av be-
driften eller lærlingen (jfr. §§ 8, 9, 13) skal den som har forsømt seg,
betale erstatning til den annen part. Det samme gjelder den som
uten lovlig grunn avbryter læreforholdet eller for lærlingens vedkom-
mende overtrer forbudet i § 15. Vergen blir som selvskyldner ansvarlig
for den erstatning lærlingen er eller blir tilpliktet å betale til bedriften
hvis vergen til tross for kjennskap til forholdet ikke har foretatt hva det

*) Iflg. skrivelse fra Industridepartementet 27. juli 1950, kan ordet
«voldgift» i overskriften til kap. 7 utgå da Lærlinglovkomiteens forslag om
voldgiftsbestemmelser vedrørende visse tvister mellom bedrift og lærling
ikke er tatt med i loven.

14. juli. var anledning til for å forhindre lærlingens forsømmelse eller kontraktsbrudd. Bedrift som antar eller beholder lærling i sitt arbeid og vet at lærlingen ved å ta ansettelse der har overtrådt eller overtrer forbudet i § 15 eller at lærlingen uberettiget har forlatt læren og ikke har læretidsattest, jfr. § 14, blir som selvskyldner ansvarlig overfor den tidligere lærebedrift for den erstatning lærlingen er eller blir tilpliktet å betale. Lærebedriften skal gi lærlingen erstatning hvis lærlingen grunnet manglende kunnskap og ferdighet i faget ikke består fagprøven (svenneprøven) etter den forlengede læretid, jfr. § 18, eller ikke får lærebrev med bevitnelse om at han er utlært, jfr. § 22, og dette skyldes at lærebedriften ikke har hatt tilbørlig omsorg for lærlingens opplæring.

§ 32. Den som unnlater å sende pliktig melding som nevnt i denne lovs § 3, siste ledd, eller som antar eller beholder lærling i strid med denne lovs §§ 4 og 5 eller som overtrer bestemmelsene i lovens §§ 6, 7, 8 punkt 3—8 eller § 22 straffes med bøter. På samme måte straffes den som ved grov forsømmelse forvolder at lærlingen ikke oppnår den nødvendige kunnskap og ferdighet i faget, eller uberettiget bortviser en lærling fra læren, samt den som antar eller beholder i sitt arbeid lærling til tross for at vedkommende vet at lærlingen uberettiget har forlatt sitt tidligere lærested og ikke har læretidsattest, jfr. § 14, eller at lærlingen ved å ta ansettelse der overtrer eller har overtrådt forbudet i § 15. Lærling som uberettiget forlater læren eller overtrer forbudet i § 15 straffes med bøter. Er lærlingens foreldre eller verge skyld i at lærlingen uberettiget har forlatt læren eller unnlater å vende tilbake til den, straffes vedkommende med bøter. Bestemmelsene i denne paragraf gjelder for så vidt ingen strengere straffebestemmelser får anvendelse på forholdet.

Kap. VIII.

Slutnings- og overgangsbestemmelser.

§ 33. De forskrifter som trenges til gjennomføring av denne lov, gis av Kongen eller den han bemyndiger.

§ 34. Denne lov trer i kraft fra den dag Kongen bestemmer og får virkning for de enkelte fag eller deler av fag fra det tidspunkt da det i samsvar med § 2 er gjort vedtak herom. Fra samme tid oppheves for vedkommende fag eller del av et fag kapitlene 3 og 4 og §§ 41 og 42 i lov av 25. juli 1913 om håndverksnæring og § 30, annet ledd, § 33, første ledd og § 34 i lov av 1. mars 1940 om yrkesskoler for håndverk og industri, se dog nærværende paragrafs annet ledd, annet punktum. De av Kongen i henhold til håndverksloven fastsatte svenneprøver forblir gjeldende inntil det er gitt forskrifter i medhold av denne lovs § 21. De i henhold til håndverksloven oppnevnte prøvenemnder fortsetter inntil de kan avløses av nemnder oppnevnt etter denne lovs § 16.

Loven kommer ikke til anvendelse på kontraktsforhold som er

inngått før loven i samsvar med § 1, siste ledd eller § 2 er gjort gjeldende for vedkommende kommune eller vedkommende fag eller del av et fag. For de i foregående punktum nevnte kontraktsforhold forblir de i nærværende paragrafs første ledd nevnte bestemmelser i håndverksloven og yrkesskoleloven fortsatt gjeldende, idet dog om prøvenemnder og svenneprøver skal gjelde nærværende lovs bestemmelser i §§ 16 og 21, jfr. nærværende paragrafs første ledd.

§ 35. Fra lovens ikrafttreden skal følgende bestemmelser lyde:

Lov av 25. juli 1913 om håndverksnæring § 3 a: «vitnesbyrd om at søkeren har bestått fagprøve i det håndverk som han søker næringsbrev på, avlagt etter forskrifter gitt etter denne lov eller etter § 21 i lov om lærlinger for håndverk, industri, handel og kontorarbeid av 14. juli 1950.»

Lov av 1. mars 1940 om yrkesskoler for håndverk og industri § 27 første ledd: «Elever som har gått gjennom en forskole, kan få en avkortning i læretida etter den dyktighet skolen gir.»

Lov av 1. mars 1940 om yrkesskoler for håndverk og industri § 35, nytt siste punktum: «Skolen sender ved begynnelsen av hvert skoleår avtrykk av denne liste og elevoversikt samt senere melding om eventuelle endringer til arbeidsformidlingen på stedet (i distriktet).»

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 14. juli 1950.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om endringer i lov av 18. juli 1919 om flyttlappenes adgang til renbeiting i henhold til konvensjon mellom Norge og Sverige av 5. februar 1919. 14. juli. Nr. 6.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 29. juni 1950 sålydende:

I lov av 18. juli 1919 om flyttlappenes adgang til renbeiting i henhold til konvensjon mellom Norge og Sverige av 5. februar 1919 blir gjort følgende endringer:

I.

Lovens overskrift skal heretter lyde: Lov om flyttlappenes adgang til renbeiting i henhold til konvensjon mellom Norge og Sverige av 5. februar 1919 med endringer av 14. desember 1949.

TILHØRER NORGES HANDELSBIBLIOTEK

14. juli.

Nr. 6.

II.

Følgende bestemmelser i loven skal heretter lyde:

§ 1. I Troms fylke kan svensk reinbeiting bare foregå i de reinbeitedistrikter som er beskrevet i konvensjonens § 5.

§ 2. I forbindelse med beiteområdet i Troms fylke skal de trakter i Ankenes herred i Nordland fylke som er nevnt i konvensjonens § 2 litr. a og b og de trakter i Sverige som er nevnt i konvensjonens § 2 litr. c—g, benyttes til reinbeiting på den måte som er angitt i konvensjonens § 5.

§ 4. I ovennevnte beiteområder må ikke komme inn flere enn i alt 36 500 rein, her ikke regnet med kalver som fødes i innflytningsåret. Av dette antall er 4 200 rein beregnet å kunne finne beite i de områder i Sverige som er nevnt i konvensjonens § 2 litr. c—g.

Av disse 36 500 rein kan 16 000 komme inn i de områder som er nevnt i konvensjonens § 1 og § 2 litr. a, i tiden fra og med 1. mai til og med 14. juni. De øvrige 20 500 rein må ikke komme inn før 15. juni. Alle rein må være ført bort fra norsk område innen utgangen av september, herfra dog unntatt rein som omfattes av særbestemmelsen i konvensjonens § 5 under C.

§ 6, nytt annet ledd.

Denne bestemmelse gjelder også for oktober måned for det under konvensjonens § 5 C angitte område.

§ 13, nytt fjerde ledd.

§ 7 får tilsvarende anvendelse for telling av svensk rein som flytter inn i Norge i de reinbeitedistrikter i Nordland fylke som er nevnt i konvensjonens § 22.

§ 15. I reinbeitedistriktene Balvatn, Lønsdal og Nasa kan alene lapper fra Arjeplog sogn flytte inn med rein, i reinbeitedistriktene Andfjellet, Kjerringfjellet, Kalvatn, Kobbervatn og Melkfjellet alene lapper fra Sorsele sogn og i reinbeitedistriktet Spjeltfjelldalen alene lapper fra Tärna sogn samt i reinbeitedistriktene Rainesen, Fjellvåktind og Store Kjukkelvatnet alene lapper fra Vilhelmina sogn.

§ 16. Rein som er anmeldt til beiting i Lønsdal distrikt, må ikke komme inn i Norge før 1. mai og må være ført bort fra norsk område senest 30. september.

Rein som er anmeldt til beiting i Balvatn distrikt, må ikke komme inn i Norge før 1. juli og må være ført bort fra norsk område senest 31. august, dog kan rein i et antall som fylkesmannen etter samråd med landshøvdingen bestemmer, til utgangen av september beite innen et område av Balvatn reinbeitedistrikt med følgende grenser: Distriktets grense fra Laamitjern til Balmielvas munning i Langvatn, Balmielva, Kjeldvatn, Balvandelva, Balvatn, bekken fra Skaitidalen sørover til

vannskillet mellom denne og Skaitielva, denne elv til dens munning i Graddiselve samt distriktets grense til Laamitjern. 14. juli. Nr. 6.

Rein som er anmeldt til beiting i noen av de øvrige reinbeitedistrikter, må ikke komme inn i Norge før 1. juli og må være ført bort fra norsk område senest 15. september.

§ 17 a.

a) Fylkesmannen skal gi de svenske lapper som landshövdingen utser, bygselkontrakt på adgang til å la sine rein beite i tiden fra og med 1. juli til og med 15. september i reinbeitedistriktene Nasa, Andfjellet, Kjerringfjellet, Kalvatn, Kobbervatn, Melkfjellet og Spjeltfjelldalen.

§ 27. De svenske lapper i de i konvensjonens § 36 nevnte lappebyer som om sommeren søker beite for sine rein på den svenske siden av riksgrensen, skal ha adgang til å la sine rein overskride riksgrensen og oppholde seg i Norge i de under konvensjonens § 36 litr. a, b, d og e angitte områder i tiden fra og med 1. juli til og med 15. september samt i det under litr. c angitte område fra og med 1. mai til og med 30. september. Hver lappebys rein kan alene overskride riksgrensen hvor denne berører lappebyens område i Sverige.

§ 80. Bestemmelsen i § 79 skal ikke ha anvendelse med hensyn til skade som i mai eller juni voldes innen en trakt i reinbeitedistriktet Falsnesfjellet med de grenser som er beskrevet i konvensjonens § 88.

For skade som i nevnte tid voldes innen den beskrevne trakt, skal de lapper i fellesskap være ansvarlige som har anmeldt seg til reinbeitedistriktene Lyngsdalen og Rendalen. Formannen i reinbeitedistriktet Lyngsdalen skal med hensyn til erstatningskrav gjøre tjeneste som formann for alle de anførte lapper på samme måte som en formann i et reinbeitedistrikt hvor skade er voldt.

§ 82. For skade som i tiden fra og med 1. mai til og med 14. juni er voldt av rein i den del av reinbeitedistriktet Stordalen hvor i nevnte tid innflytning med rein ikke må finne sted, skal de lapper som er anmeldt til distriktet Stormyrbotn, svare i fellesskap.

§ 136, punkt 1.

1. I de tilfelle som omhandles i § 135 litr. b.:

De i § 145 omhandlede beløp erlegges ikke, såfremt reinen kommer inn i tidsrommet fra og med 15. juni til og med 30 september i reinbeitedistriktet Sarivuoma eller i tidsrummet fra og med 1. mai til og med 14. juni i de deler av distriktene Falsnesfjellet, Salvasskaret og Stordalen, hvor reinbeiting ikke må finne sted i sistnevnte tidsrum.

§ 145, nytt ledd etter annet ledd.

Det som er bestemt i annet ledd, får tilsvarende anvendelse for reins opphold på utillatt område i Troms fylkes fastland under oktober måned når det gjelder rein som går inn under bestemmelsen i konvensjonens § 5C.

Norsk lovtidend, 1ste avd. Nr. 31, 1550.

14. juli. § 156, annet ledd.
 Nr. 6. Er overskridelse av reinantallet godtgjort ved reintelling etter § 7, jfr. § 13, er pålegg til formannen om utdrivning uforholdent, og kan da sådan umiddelbart iverksettes av den norske tjenestemann.

§ 160 litr. b.

b. som flytter inn i riket med andre rein enn dem han etter § 31 har adgang til å ta med seg, eller for øvrig lar andre enn sådanne rein komme inn her eller lar rein i et større antall enn av fylkesmannen bestemt oppholde seg i oktober måned i det i konvensjonens § 5 C angitte område.

III.

Lovens § 81 oppheves.

IV.

Denne lov trer i kraft 1. januar 1951.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 14. juli 1950.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

14. juli. Løv om tillegg til skattelovene for landet
 Nr. 7. og for byene av 18. august 1911.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 29. juni 1950 sålydende:

I.

Bostedsgodtgjørelse oppebåret ved tjeneste ved norske institusjoner i utlandet skal ikke medregnes i inntekten ved ligning av den skattepliktige for budsjettårene 1950—51 og 1951—52. Vedkommende departementet kan treffe bestemmelse om hva som skal regnes som bostedsgodtgjørelse, når denne ikke er utbetalt som et særskilt tillegg.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 14. juli 1950.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om betinget fritaking for inntektsbeskatning av gevinst ved avståing av eiendom i forbindelse med reguleringen av Stavanger sentrum. 14. juli. Nr. 8.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 29. juni 1950 sålydende:

§ 1. Gevinst ved tvangsavståing av bebygd eller ubebygd grunn i henhold til lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 §§ 40 og 41 i forbindelse med reguleringen av Stavanger sentrum etter den foreliggende byplan kan, for så vidt gevinsten etter vanlige regler skulle regnes som inntekt ved skatteliggingen, kreves fritatt for inntektsbeskatning, når og så langt erstatningen aktes brukt til ervervelse av annen bebygd eller ubebygd grunn eller — for den mulig overskytende del — til oppføring av ny bebyggelse.

Likestilt med tvangsavståing er salg til eller makeskifte med kommunen når denne med hjemmel i de nevnte bestemmelser i lov om bygningsvesenet kunne krevet eiendommen tvangsavstått.

Fritakingen omfatter ikke renter av erstatnings- eller salgssummen.

§ 2. Som vilkår for fritakingen etter § 1 gjelder:

1. Ervervelse av annen eiendom og i tilfelle oppføring av ny bebyggelse må skje innen utløpet av den frist som fastsettes av vedkommende departement.
2. Inntil annen eiendom er ervervet og i tilfelle oppføring av ny bebyggelse satt i verk, må den skattepliktige stille sikkerhet for skatter til stat og kommune med det beløp og på den måte som fastsettes av vedkommende departement.
3. Hvis erstatningssummen (salgssummen) eller en del av den er brukt til ervervelse av eller oppføring av ny bebyggelse, blir en forholdsmessig del av gevinsten straks å avskrive på dennes kostpris når det etter vanlige regler er adgang til avskrivning. For denne nedskrivning tilstås ikke fradrag ved inntektsliggingen. Det der ved framkomne beløp anses da som kostpris ved beregning av avskrivninger senere år.
4. Ved beregning av skattepliktig gevinst i tilfelle avhendelse av den nye eiendom, blir gevinst som har vært fritatt for skattlegging etter § 1 å medregne, selv om avskrivning ikke er foretatt.
5. Erklæring om at erstatning eller salgssum er eller vil bli brukt som nevnt i § 1 må være avgitt overfor vedkommende departement innen 1. mars i det år ligningen utføres. Innen samme frist må krav om fritaking for beskatning framsettes overfor ligningsnemnda.
6. Hvis erstatningen eller salgssummen helt eller delvis blir brukt på annen måte enn nevnt i § 1 eller fristen etter punkt 1 foran

14. juli. oversittes, blir etterligning av gevinsten eller en forholdsmessig
 Nr. 8. del av denne å foreta ved første ligning. I tillegg til vedkommende
 skattebeløp blir å svare 5 prosent renter av dette fra utløpet av
 den siste skattetermin i det år beløpet skulle vært inntektslignet.
 § 3. Denne lov trer i kraft 1. juli 1950 og gjelder første gang ved
 skatteligningen til stat og kommune for 1951—52.

Vedkommende departement kan gi nærmere regler om gjennomføringen av denne lov.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 14. juli 1950.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

14. juli. Lov om endring i lov av 18. juli 1917 om skatt
 Nr. 9. på motorvogner og lystfartøyer samt visse
 forestillinger og framvisninger m. v.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 29. juni 1950 sålydende:

Midlertidig lov av 18. juli 1917 med tilleggslover om skatt på motorvogner og lystfartøyer samt visse forestillinger og framvisninger m. v. § 15, skal heretter lyde slik:

Av betalte inngangspenger til forestillinger og framvisninger, såsom kinematografer, revyteatre, varieteer, kabareter, viseaftener, sirkusforestillinger, menagerier og liknende samt til offentlig dans og maskerade, hvortil adgang mot betaling er alminnelig, erlegges skatt beregnet etter inngangspengenes samlede beløp.

Unntatt er:

1. Dramatiske forestillinger, hvorunder oppførelser av operaer og operetter (dog ikke forestillinger av revy- og serveringsteatre) samt amatørforestillinger.
2. Konserter (konserter, hvorved utenlandsk kunstner medvirker, dog bare når de holdes av orkester- eller musikkforeninger, som har direkte eller indirekte støtte av stat eller kommune eller har fremme av musikklivet til formål).
3. Framvisninger av levende bilder i forbindelse med foredrag, hvor dette er det vesentlige.
4. Utstillinger av kunstverker og gjenstander av vitenskapelig art

5. Utstillinger foranstaltet av stat, kommune eller næringskorporasjoner. 14. juli. Nr. 9.
6. Sportsopptisninger, unntaken sådanne, ved hvilke profesjonelle idrettsutøvere oppttrer.
7. Forestillinger og framvisninger m. v. i veldedig øyemed.
8. Danseframvisninger (scenedans, ballett).
9. Offentlig dans arrangert av lag og foreninger som ikke har erverv til formål.
10. Framvisninger av opplysningsfilm.
11. Filmframvisninger arrangert av Norsk Bygdekino A/S.

Også i andre tilfelle kan vedkommende regjeringsdepartement frafalle, nedsette eller helt ettergi skatt, når omstendighetene i særlig grad taler derfor.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 14. juli 1950.

HAAKON
(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om valutaregulering.

14. juli.
Nr. 10

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget av 29. juni 1950 som lyder so:

§ 1. Vedkomande departement kan gjeva føreseigner om korleis dei ymse betalingane frå Noreg til utlandet og frå utlandet til Noreg skal gå for seg.

I den mon departementet fastset kan berre Noregs Bank og dei som får løyve til det av departementet, omsetja utanlandsk valuta og innanlandske verdepapir og innanlandske krav som lyder på utanlandsk mynt, eller både det og norske pengar. Det same gjeld om mellommannsverksemd i slik omsetnad. Departementet eller den det gjev fullmakt, kan setja nøgnare vilkår for slikt løyve og kan taka løyve tilbake.

Departementet kan fastsetja at dei kursane Noregs Bank noterar, skal gjelda for all omsetnad av utanlandsk valuta.

§ 2. Departementet kan gjeva føreseigner om kva rett ein innlending skal ha til å

- a) overlata, pantsetja eller på annan måte råda over utanlandsk valuta eller innanlandske verdepapir eller innanlandske krav som

14. juli.
Nr. 10.

- lyder på utanlandsk mynt eller både det og norske pengar, og det same gjeld om retten til å verta eigar til slike verde, få dei til låns, få panterett i dei eller vinna rett til dei på annan måte.
- b) overlata eller pantsetja innanlandsk valuta til utlending eller råda over slik valuta på annan måte til beste for ein utlending eller få tak i slik valuta frå ein utlending til eige eller til låns, eller få panterett i eller vinna rett til slik valuta på annan måte.
 - c) overlata eller pantsetja innanlandske betalingsmidlar og innanlandske verdepapir som er i utlandet, til ein annan innlending eller å råda på annan måte over slike verde til beste for ein innlending eller å få tak i slike verde frå innlending til eige eller til låns, få pante-rett i dei eller på annan måte vinna rett til dei. Det same gjeld om innskotsbøker som er i utlandet, så framt ein bank eller ein liknande institusjon her i landet er skuldmann.
 - d) gjeva lån eller kredit til ein utlending eller taka på seg garanti eller trygd for det ein utlending er skuldig.
 - e) ^ataka ein skuldskyldnad på seg andsynes ein utlending, løysa inn skuld til utlending eller taka på seg garanti eller trygd andsynes ein utlending for det denne skal ha hjå ein innlending.
 - f) taka slik økonomisk eller finansiell rådgjerd som kan føra med seg skyldnad til betaling frå Noreg til utlandet eller frå utlandet til Noreg.
 - g) taka vare på, råda over eller styra med innanlandsk og utanlandsk valuta for ein utlending.

§ 3. Departementet kan gjeva føresegner om kva rett ein utlending skal ha til å overlata, pantsetja eller på annan måte råda over innanlandsk og utanlandsk valuta i Noreg, eller til å taka mot slik valuta til eige eller til låns eller få panterett i eller vinna rett til slik valuta på annan måte.

§ 4. Departementet kan gjeva føresegner om utførsle og innførsle av innanlandsk og utanlandsk betalingsmiddel og verdepapir og av innskotsbok i bank eller liknande institusjon.

§ 5. Departementet kan fastsetja at ein innlending skal overlata til Noregs Bank eller ein annan bank det han eig av utanlandsk valuta mot oppgjerd i norske pengar.

Summen i utanlandsk mynt skal reknast om til norske pengar etter dei kjøpekursane Noregs Bank noterar den tid overlatinga går for seg, likevel ikkje over kursen som galdt den dagen skyldnaden til å overlata valutaen vart til.

Kjem det opp tvist om kva verdet i utanlandsk mynt skal setjast til når dei reknar verdet om til norske pengar, skal ei skjønsmnd på 3 mann oppnemnde av formannen i Høgsteretten fastsetja verdet. Formannen i skjønnsretten skal fylla vilkåra for å vera domar.

Avgjerd som skjønsmemnda tek, er ikkje emne for overskjøn, men 14. juli. kan ankast inn for Høgsteretten for skuld mistak i sakførehavinga eller Nr. 10. i rettsnyttinga.

Overlating kan krevjast gjennomført endå om vederlaget ikkje er fastsett og utan frist etter skjønsløva § 55, andre leden. Skjøn skal då krevjast så snart det er råd.

Elles gjeld reglane i skjønsløva om rettslege skjøn så langt dei høver.

§ 6. Departementet kan fastsetja at det skal svarast ei avgift til Noregs Bank når nokon omset utanlandsk valuta og når det vert gjort overførsle i norske kroner til eller frå bankkonti åt ein utlending (konto loro). Det same gjeld om inn- eller utgåande clearingbetalingar og om betaling i samband med kompensasjonsforretningar mellom Noreg og utlandet. Avgift kan også fastsetjast for overlating av valuta etter § 5.

Kor stor avgifta skal vera, fastset departementet.

§ 7. Alle er skyldige til å gjeva departementet eller Noregs Bank eller den som har fullmakt frå ein av desse, dei opplysningane som trengst til å gjennomføra føresegnar gjevne i eller med heimel i denne løva, eller som trengst til kontrollen med at slik føresegn vert etterlevd. Det same gjeld om opplysning som trengst til å få oversyn over kor stor inntekt ein innlending har i utanlandsk valuta og kor mykje han ligg inne med av slik valuta og av innanlandske verdepapir og innanlandske krav lydande på utanlandsk mynt eller både det og norske pengar, likeins opplysning til å få oversyn over kor stor inntekt ein utlending har i innanlandsk og utanlandsk valuta eller ligg inne med av slik valuta her i landet.

Til dette føremålet kan departementet og Noregs Bank krevja å få framlagt rekneskapsbøker, vedlegg, brevskifte, avtalar og andre dokument som kan ha vekt, og kan granska dei sjølv eller lata oppnemnde sakkunnige gjera det. Trengst det, kan departementet og Noregs Bank krevja at politiet kverrset slike rekneskapsbøker og dokument.

Det nokon i tenesta etter denne løva får vita av opplysningar som nemnt i fyrste og andre leden, skal han tegja med så langt det motsette ikkje fylgjer av gjeremålet hans etter løva.

Departementet kan fastsetja at lovfest tegjingsskyldnad ikkje tek fri for å gjeva opplysning etter fyrste leden i denne paragrafen.

§ 8. I denne løva tyder:

I. Innlending:

Staten, norsk kommune, person som bur her i landet eller vanleg held til her, dertil selskap, korporasjon, stifting og alleslags andre institusjonar som har sæte her i landet.

14. juli. Kjem det opp tvil om ein person eller institusjon skal reknast
 Nr. 10. for innlending eller utlending, avgjer departementet spørsmålet.

II. Utlending :

Person eller institusjon som ikkje er innlending etter det som er sagt ovanfor.

III. Valuta :

Betalingsmiddel, verdepapir og krav.

IV. Innanlandsk betalingsmiddel :

- a) Norske pengar (setlar og mynt), veksler, sjekk og anna tilvising eller akkreditiv som gjev rett på oppgjjer i norske pengar (setlar og mynt).
- b) Gull, sylv, platina og legering som inneheld noko som er noko av slike metall (i rå eller tillaga stand), når metallet eller legeringa er her i landet.

V. Utanlandsk betalingsmiddel :

- a) Utanlandske pengar (setlar og mynt), veksler, sjekk og anna tilvising eller akkreditiv som gjev rett på oppgjjer i utanlandske pengar (setlar og mynt).
- b) Gull, sylv, platina og legering som inneheld ein stor part av slike metall (i rå eller tillaga stand), når metallet eller legeringa er i utlandet.

VI. Innanlandsk verdepapir :

Aksje, partbrev, obligasjon, omsetnings-skuldbrev, kupong, utbyteprov, livstrygdebrev og dokument som gjev nokon krav på slike papir, t. d. interimskvitte, sertifikat og anna slikt — når ein innlending har gjeve ut papiret.

VII. Utanlandsk verdepapir :

Papir som er nemnt under VI, når ein utlending har gjeve ut papiret.

VIII. Innanlandsk krav :

Krav på at ein innlending skal gjeva frå seg betalingsmiddel eller verdepapir som er nemnt under IV—VII.

IX. Utanlandsk krav :

Krav på at ein utlending skal gjeva frå seg betalingsmiddel eller verdepapir som er nemnt under IV—VII.

§ 9. Departementet kan fastsetja at utlending som driv fortenest- 14. juli.
verksemd her i landet, heilt ut eller i nokon mon, skal reknast for inn- Nr. 10.
lending, etter reglane som er gjevne i eller med heimel i denne lova,
når det gjeld den valutaen det vert rådd over i verksemda.

§ 10. Bryt nokon med vilje eller av aktløyse føresegn gjeve i eller
med heimel i denne lova, eller let han vera å retta seg etter pålegg gjeve
med heimel i slik føresegn, vert han straffa med bot eller med fengsel
opptil 2 år eller med baa slags straff.

Er gjerninga gjort i næringsverksemd, kan den skyldige verta
fradømd retten til å driva slik verksemd.

For medverking og freistnad er det same straff.

Reglane i denne paragrafen gjeld og for gjerning som innlending
gjer i utlandet.

Brotet vert rekna for misferd.

§ 11. Når nokon misfer seg så som nemnt i § 10, kan innanlandsk
og utanlandsk valuta og innskotsbok som den skyldige rådde over ved
gjerninga, inndragast ved dom, kven så eigaren er og utan at straffesak
er reist eller kan verta reist mot nokon. Er det ikkje råd å gjennom-
føra slik inndraging, kan motverdet i norske pengar dragast inn hjå
den skyldige eller den han gjorde gjerninga for.

Inndraging etter denne paragrafen er ikkje straff.

§ 12. Innanlandsk og utanlandsk betalingsmiddel, verdepapir og
innskotsbok som valutakontrollen har kverrsett eller halde tilbake hjå
ein ferdamann på veg til eller frå utlandet, går inn i rikskassa anten
vilkåra for inndraging er til stades eller ikkje, såframt eigaren ikkje
krev å få det att innan eitt år frå det vart kverrsett eller halde att.

§ 13. Kongen kan nemna opp ei rådgevingsnemnd til å hjelpa til
med å gjennomføra dei føresegnane departementet gjev med heimel i
denne lova.

§ 14. Departementet fastset kor mykje av denne lova skal gjelda
på Svalbard.

§ 15. Kongen fastset kva tid denne lova skal taka til å gjelda.

Lov 19. juli 1946 om valutaregulering med tilleggslov 8. juli
1949 held opp å gjelda når denne lova er sett i kraft.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner
og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og rikseget.

Gjeve på Oslo slott 14. juli 1950.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

14. juli. **Mellombels lov** om tillegg til § 90 i sportellova.
 Nr. 11.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget av 29. juni 1950 som lyder so:

I.

Den betalinga som er fastsett i § 90 første ledlen i sportellova, skal vera kr. 7,50.

Vedkomande departement kan gå med på at ein lagrettemann, domsmann eller skjønsmann får høgare betaling så framt han misser si vanlege arbeidsinntekt heilt eller i nokon mon og han lyt vera borte frå arbeidet meir enn tri dagar.

II.

Denne lova gjeld frå 1. januar 1951 og ut året 1952.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og riksseglet.

Gjeve på Oslo slott 14. juli 1950.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

14. juli. **Midlertidig lov** om begrensning av adgangen til å
 Nr. 12. kreve fradrag ved inntektsligningen for utgifter til reparasjon, utbedring m. v. av bygning.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 29. juni 1950 sålydende:

§ 1. Utgifter til vedlikehold, reparasjon, ombygging eller annen utbedring av bygning kan ikke kreves fratrukket ved inntektsligningen med mindre den skattepliktige legitimerer at han eller andre ikke i forbindelse med utføringen av arbeidet har overtrådt gjeldende bestemmelser eller forskrifter om rasjonering eller bruk av bygningsmaterialer, derunder også forskrifter eller vilkår fastsatt av fylkesforsyningsnemnd eller forsyningsnemnd. Uten slik legitimasjon kan det heller ikke kreves fradrag for ordinær avskrivning eller overprisavskrivning på nyoppført bygning eller på verdier som skriver seg fra ombygging eller annen utbedring av bygning.

§ 2. Uttrykket bygning i § 1 omfatter bygninger av enhver art, kaier, kraftverk, damanlegg og tribuner. Uttrykket omfatter ikke maskiner eller andre inventargjenstander selv om disse er fast forbundet med bygningen.

Utgifter som nevnt i § 1, første punktum, er ethvert beløp som er utbetalt i forbindelse med vedlikehold, reparasjon, ombygging eller annen utbedring av bygning, derunder også lønn til personer som er ansatt i den skattepliktiges tjeneste.

§ 3. Vedkommende departement eller den det gir fullmakt kan utferdige nærmere regler til gjennomføring av denne lov. I disse regler kan det gis særskilte forskrifter om føringen av de skattepliktiges regnskaper og om hvilken form legitimasjon som nevnt i § 1 skal ha.

§ 4. Denne lov trer i kraft straks og gjelder for utgifter og avskrivninger som vedkommer arbeider, utført i tiden fra lovens ikrafttreden og til 31. desember 1951.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 14. juli 1950.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Kongelig kunngjøring om ekstraordinær bensinav- 14. juli.
gift i budsjett-terminen 1950—51.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 21. juni 1950 gjort dette vedtaket:

For budsjett-terminen 1. juli 1950—30. juni 1951 skal det svares en avgift til statskassen av 28 øre pr. liter bensin i tillegg til den bensinavgifta som er eller blir pålagt i medhold av motorvognloven.

Dette stortingsvedtaket blir med dette satt i kraft.

Gitt på Oslo slott 14. juli 1950.

Under Vår hånd og rikets segl.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Kongelig resolusjon om tiltak til fremme av skogs- 14. juli.
hogsten 1950—51.

1. Arbeider som av den offentlige arbeidsformidling blir formidlet til skogshogst, har fri reise fram til arbeidsstedet, når befordrings-

14. juli. utgiftene nødvendig må overstige kr. 25,00 og for så vidt de ikke dekkes av arbeidsløysetrygda. Har han vært i hogstarbeid i minst 3 måneder før 1. juni 1951 får han under samme vilkår fri heimreise.

Det samme gjelder arbeider som formidles til kokketjeneste i felleshusholdning i skogbruket.

Fri heimreise som nevnt kan også tilstås arbeider som er tilsatt direkte av arbeidsgiveren før denne resolusjonen trer i kraft, dersom han melder fra om sitt arbeidsforhold til arbeidsstedets arbeidsformidling innen 1. oktober 1950. Fristen for opparbeiding løper fra den dag meldinga er kommet fram.

2. Arbeidslag som har sluttet seg sammen i felles husholdning i skogstue, kan få tilskott til å dekke lønn til kokke med inntil 50 % av hennes lønn.

3. Fylkesskogkontoret kan etter samråd med fylkesarbeidskontoret tilsette instruktører til opplæring og rettleiing av skogsarbeidere. Instruktørene virker på den måten og i de kommuner som de nevnte institusjoner bestemmer.

4. Staten bærer utgiftene ved de tiltak som er fastsatt ovafor, bortsett fra de utgifter som kan bli dekket etter lov om arbeidsløysetrygd. Utgiftene forskotteres av det stedlige arbeidsløysefond gjennom trygdekassene. Trygdekassene kan som administrasjonsvederlag rekne 3 % av utbetalte beløp.

5. Kommunal- og arbeidsdepartementet fastsetter nærmere føresegner til gjennomføring av dette vedtak. Departementet eller den det gir fullmakt, kan om nødvendig dispensere fra de tidsfrister som er satt.

14. juli. Kongelig resolusjon.

I medhold av lov om håndverksnæring av 25. juli 1913 § 1, tredje ledd fastsettes:

1. Håndverksloven skal fra 1. august 1950 gjelde i Andalsnes og Veblungsnes bygningskommuner i Grytten herred i Møre og Romsdal fylke, således som bygningskommunenes grenser er fastsatt ved kgl. resolusjoner av 1. april 1910 (Andalsnes) og 6. august 1897 (Veblungsnes).

2. De som driver håndverk i Andalsnes og Veblungsnes bygningskommuner før 1. august 1950 beholder sin rett til å fortsette sin hittil drevne næring mot å melde seg for lensmannen i Romsdal innen 1. november 1950.

Kongelig resolusjon.

14. juli.

Med hjemmel i lov om losvesenet av 9. april 1948 § 3 fastsettes følgende Bestemmelser om grensen i henhold til losloven mellom innenskjærs og utenskjærs farvann.

I.

Grenselinjen mellom innenskjærs og utenskjærs farvann trekkes i rette linjer fra Urdsholmen over Torbjørnskjær, Litle Færder, Svenner, Tvistein, Stråholmsteinen, Saltsteinboen, Jærsboane, Sildeskjer, Måla, Tromlingen, Hesnesbrekka, Gjeslingane, Tronderøyholmen, Langboen, Meholmsskjer, Svertingen, Litle Svarten, Flandern, Store Måkeskjer, Hellersøyskjer, Ballastskjer, Gåseskjer, Utskjer, Oddknappen, Kråka, Makrelskjer, Tungeskjer, Tvistein, Gjeslingane, Lindesnes, Bispen, Ystesteinen, Rauna, Haugen på Austhasselneset, Tjørveneset, Brekneholmen, Haugmennene, Vardnes fyr, Nombu, Dragøy, Halsodden, Skarpnepnynten, Brufjellet, Sirulven, Austre Knappen, Springaren, Litle Fokstein, Langholmen og sydpnynten av Presteskjer til fastlandet ved den vestre innseiling til Nordrefjorden. Herfra følges kysten til Oddsfjell. Fra Oddsfjell går grenselinjen i rett linje til Knappane og videre til Krossholmane og Skarraskjer, derfra til kysten som følges inntil Viksodden. Herfra går grenselinjen til Svåholmen, Stabbsæte, Litle Svetlingen, Kjesholmen, Flesi, Rossholmen og til Eigerøy fyr.

Fra Eigerøy fyr følges kysten av Midtbrøtøy til Strålaugholmen, hvorfra en rett linje trekkes til Torsflu (utenfor Skjerpingsholmane) og derfra til Raun, syd for Jæren. Herfra følges kysten av Jæren til Tangarhaug. Fra Tangarhaug trekkes grenselinjen til Litle Feistein over Falkvor (sønnafor Kjør), Revingen, sydpnynten av Imsen, Svoringen, Kalvanes og tversover Skudenesfjorden til sydpnynten av Søre Geitungen, over Kavholmane, til sydpnynten av Jarsteinen og fra dennes nordpynt til Hemnes, derfra til Ferkingstadneset og videre til Ryvingen, Litle Svoringen, nordpynten av Ryvingen, Helganeset, Feøytangen, Svartaskjer vest av Bjørkevær, Silenningane, Røværsholmane, Hovsøy og til Gunnarskjer (syd av Espevær). Derfra over Søre Kringskjer, Skardholmen, Sværtøy, Skotningskalven, Olvondo, Makstein, Klovsckjeri, Søre Fiskholmen, Nordre Fiskholmen, Goddesckjeri, Kvitingen, Sæingen og Slotterøy fyr.

Fra Slotterøy fyr trekkes grenselinjen over Furen, Sverdslingen, vestpynten av Fugløy, Måkstein, Ystholmen, Horsnes, Marstein fyr, vestpynten av Tekslo, Oddane, Valøyane, Malmen, Huftesckjeri, Flatodden, Ertneskjer, Ljøsøykalven, Vestre Odden, Navresckjer, Greipping-skjeri, Skarvøysckjeri, Tenen, Ongelevesckjer, Flesene, Gangvarsckjer, Litleodden, Nordskjeri til Hellisøy fyr.

Fra Hellisøy fyr trekkes grenselinjen over Sulesckjer, Måkøysckjer,

14. juli. vestpynten av Store Frilsey, Store Skotten, vestafor Holmengrå og videre til Storsvala, Engelskjer, Seisnappen ved Utvær, Mulen, Nordholmane, derfra vestenom Skjerdings, til Aspøytåa, Navarskjer (syd for Bulandet), Ystestein, Kubbeskjer (vest for Håstein), Småskjer (den vestre av Ryggsteinane), Knappen, Drogen ved Ytterøyane, vestenom Sverdslingane til Aralden, Taddeskjer, Mulen på Frøya, Tarasundshamaren på Bremanger, over Veststein til Kråkenes, derfra over Kråka, Utryggen og Furestaven til Stadlandet.

Kysten av Stadlandet følges nå inntil Stålet. Fra Stålet trekkes grenselinjen over Skjeggane, Jukleboen, Litlevoren (nordenom Rundøy fyr), Valleboen, Leisteskjer (vestafor Godøy), Skipbyggjaren (vest av Erkna), Storholmane, Skalmen, Flaten, Havsteinen, Horsfalla, Gravskjer (nord om Ona), Kippen, Terningen, vestenom Lyrodden og Svorva til Svartodden, Fuglen, Følingen, Kalven, Litle Skjelbreida, nordvestpynten av Flisene (vest av Grip), Bratthårskallen, Gåsskjera, vestenom Valloyodden til Silsingodden, vestenom Hilboen, Rebboen og Oddebelgen til Skatboen, Flisa (nord av Reiman), og videre til Hilværskjer, nordpynten av Haugjegla og til Skitøy, derfra til vestpynten av Blåskykøy og vestenom Morodden til vestpynten av Slettringen (Frøya).

Fra vestpynten av Slettringen trekkes grenselinjen over Bohaue (vest av Kya), vestenom Hilboskjer, Springhoppen og Svartskjer til Hundskjer (vest av Sulen) vestenom Hilboen og Flåboen til vestpynten av Tarbuskjera, derfra vestenom Stålskjer og Trollskjer til vestpynten av Store Slettskjer, Utgrunnsflua (vest av Halten), Vestbrekka, Austbrekka, Sveltingen og til sydpynten av Almenningen.

For Frohavet trekkes en rett linje fra Sveltingen til Gimsan og videre til Store Svingelen og den østligste pynten av Inntian. Langs fastlandssiden trekkes en linje fra Tarvens nordvestligste skjær til Almenningsens sydpunt.

Fra Almenningsens vestkyst trekkes grenselinjen nordetter til Baren, Samstadflesa, Bremsflesa, Sønnflesa, grunnene syd for Villa fyr, Måholmen, derfra til det vestligste skjær av Bjørøyværet, derfra videre til Sørhunden, Aldegarden, Kvernholmens merke, Lyngbraken, Hesten, Ertenbraken, Skringen, Truflesa, det vestligste skjær av Hummelvær, Higerholmen, vestpynten av Frelsey, Drankane, Vegflesa, Mefjordboen, Ertenbalen og videre til Engelsboskjer.

Fra Engelsboskjer trekkes grenselinjen til vestpynten av Steinan og herfra til Svingla, vestpynten av Skarvøy, Skjoldflesa, Valflesa, Remman, Djupskjer, Skardholmen, sydvestpynten av Sørholmen i Træna, vestpynten av Floan og Bøvarden, Froholman, Hongskjer, langs vestsiden av Bremholmen i Ytre Myken, vestpynten av Kvalholmen, nordpynten av Vest-Flesa, Kråkene ved Grønna, Grønstabben og til Ilholmen i Søre Fugløyvær. Fra Ilholmen trekkes grenselinjen til vestpynten av

Tennholman over Ljøsboskjer og til nordpynten av Remskjeran utenfor 14. juli.
 Helligvær. Herfra trekkes grenselinjen over Kjengsboen til Øyholm-
 flesa i Fjærkvitingan, vestpynten av den vestligste av Brennsund-
 Skardholman, Utgrunnsflesa, vestpynten av den vestligste av Måløy-
 Skardholman og derfra til den ytterste av Dørholman. Fra denne trek-
 kes grenselinjen til den ytterste av Måholman i Engelvær over Svart-
 skjær, vestpynten av Flatøy, vestpynten av Flytran, Bremneset og
 derfra utenom Hammesboen, Selsøyboen og Meskjeran til Galgeodden
 ved Tranøy fyr. Fra Galgeodden trekkes en rett linje tvers over Vest-
 fjorden til Mefjordboen (Bøskjer), derfra til sydpynen av Årstein-
 Skjervøy og derfra til Boen syd for Skrova. Herfra trekkes grenselinjen
 til det sydligste og vestligste skjær i Vestvær syd for Henningsvær,
 derfra til den ytterste holme utenfor Balstad fyr, derfra til østpynten av
 Lamholmen ved Reine og derfra videre langs landet forbi Glåpen fyr
 til Yttertyven ved Lofotodden.

Fra Yttertyven trekkes grenselinjen sydover til Flesa og derfra
 østenom grunnene på østsiden av Værøy, sønnenom Skiten og nordover
 utenom grunnene på vestsiden av Værøy til Skarvholman. Herfra
 trekkes en rett linje til den ytterste og sydligste av Floskallan, vest av
 Horseidmulen.

Rundt Røst trekkes grenselinjen nærmest utenom de grunnene
 som omgir øygruppen.

Fra Floskallan trekkes grenselinjen over Horseidmulen, Fuglehuk,
 Strandflesa og vestpynten av Skarvholman vest av Hornes. Derfra
 trekkes grenselinjen til Varværskaalen utenfor Eggumsaksla, Kråk-
 grunnen, Kaltflua, Hovsflesa, Stabben, nordpynten ved Laukvik og
 tvers over Hadsselfjorden til Breidgrunnen ved Ulvøyholmen utenfor
 Hadseløy. Derfra tvers over innløpet til Eidsfjorden til vestpynten
 av Klovningen. Grenselinjen trekkes deretter over Sydbrakskjeran,
 Krasen, Braken, Utflesskjer, vestpynten av Floholman utenfor Åsen-
 aksla, nordpynten av Floholman utenfor Skogsøy, Flesan nord for Anda,
 Brakan og tvers over Gavlfjorden til Børhella på Andøy. Derfra trek-
 kes en linje utenom Skreiingan og de boer og skjær som ligger langs
 vestsiden av Andøya til Bjørka og derfra til Dørgang. Derfra trekkes
 en rett linje til Hagnes på Andøy, deretter tvers over Andfjorden til
 Stabban ved Skjolden, Måneset ved Månestuva, Kjerringfallet og Tokke-
 boen utenfor Bergsfjorden.

Fra Tokkeboen trekkes grenselinjen over Ramnen utenfor Hek-
 kingen, Skuldbaran og Naudhjelperan vestafor Runda til Hattøyboan
 utenfor Grøtøysund. Derfra trekkes grenselinjen over Fagerværboen,
 Arboen, Blåmannsboan og Bessgrunnen til Støboen nord av Vannøy.
 Fra Støboen trekkes grenselinjen nærmest nordenom Gåsan og Nord-
 boan til østsiden av Fugløyskagen og derfra over Arnøyboan til Brynilen.

14. juli. Fra Brynilen trekkes grenselinjen utenom Svartskjer til nordpynten av Loppa, derfra en rett linje til Sildmylingen og derfra til Hånebba. Derfra trekkes grenselinjen nærmest utenom boene ved Sørvær og Fuglen til Darupskjer. Derfra trekkes rette linjer over Steinsnæringen og Stålet til Flatskjer. Derfra trekkes grenselinjen nærmest nordenom boene på nordsiden av Bondøy over Tarhalsfallet til nordpynten av Skipsholmen. Derfra trekkes grenselinjen til Stoppelfjordnæringen på Rolvsøy og videre langs vestsiden av Rolvsøy og Ingøy til Fruholmen fyr. Derfra trekkes rette linjer over Stabben, Langskjer, nordpynten av Hjelmsøy, nordpynten av Langskjer og Knivskjerodden til Nordkapp.

Fra Nordkapp trekkes grenselinjen utenom store Skikka og Skinnstakknæringen til Helines. Derfra trekkes en rett linje til Sværholtklubben og derfra til Nordkyn. Derfra trekkes grenselinjen utenom Tøboan til Slettnesodden og derfra utenom Omgangsklubben til Tanahorn. Fra Tanahorn trekkes grenselinjen utenom boene langs landet til Svartoksen og Kjølnes, derfra i rette linjer til Nålneset og Båsnæringen. Derfra trekkes grenselinjen utenom Lønfallet ved Makkaur til Korsneset, derfra i rette linjer til Hardbakken, Kavringen, Reinøyskjer, Hornøys østpynt og Kibergneset, derfra utenom Rakkeskjer og Stor-skjer til østpynten av Litle Ekkerøy, og i rette linjer over østpynten av Store Ekkerøy til Naversneset. Fra Naversneset trekkes grenselinjen tvers over Varangerfjorden til nordpynten av Bogøy, derfra utenom Nordkappstøyten til Holmengråneset og utenom grunnene og skjærene østafor Pasvik til grensen mot Sovjet-Samveldet.

II.

De foranstående bestemmelser trer i kraft 1. september 1950. Samtidig oppheves de bestemmelser om grensen mellom hva der med hensyn til losvesenet blir å henregne til de utenskjærs og innenskjærs farvann som ble fastsatt ved kongelig resolusjon 17. oktober 1930.

14. juli. Kongelig resolusjon.

I.

Konsesjonsgrensen etter fjellkonsesjonsloven av 27. august 1915, § 1, første ledd, settes ned — i medhold av samme lovs § 5 — til 200 dekar for Bygland herred, Aust-Agder fylke.

II.

Denne resolusjon trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon.

14. juli.

I.

Konsesjongsgrensen etter skogkonsesjonsloven av 18. september 1909 settes ned — i medhold av samme lovs § 5 — slik: etter § 2, § 3, første ledd, og § 4, til 50 dekar, for Holt herred, Aust-Agder fylke.

II.

Kongelig resolusjon av 14. juli 1916 om nedsettelse av skogkonsesjongsgrensen for samme herred oppheves.

III.

Denne resolusjon trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon.

14. juli.

I.

Konsesjongsgrensene etter skogkonsesjonsloven av 18. september 1909 og jordkonsesjonsloven av 10. desember 1920 settes ned — i medhold av samme lovers §§ henholdsvis 5 og 4 — slik:

- a) etter skogkonsesjonslovens § 2, § 3, første og annet ledd, og § 4, til 100 dekar, og
- b) etter jordkonsesjonslovens § 1, tredje ledd, til 40 dekar, for Degernes herred, Østfold fylke.

II.

Kongelig resolusjon av 5. juli 1918 om nedsettelse av skogkonsesjongsgrensen for samme herred oppheves.

III.

Denne resolusjon trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon.

14. juli.

I.

Konsesjongsgrensene etter skogkonsesjonsloven av 18. september 1909 og jordkonsesjonsloven av 10. desember 1920 settes ned — i medhold av samme lovers §§ henholdsvis 5 og 4 — slik:

- a) etter skogkonsesjonslovens § 2, § 3, første og annet ledd, og § 4, til 150 dekar, og
- b) etter jordkonsesjonslovens § 1, tredje ledd, til 100 dekar, for Nordre Høland herred, Akershus fylke.

Norsk lovtidend, 1ste avd. Nr. 31, 1950. 4

14. juli.

II.

De kongelige resolusjoner av 8. februar 1918 om nedsettelse av skog- og jordkonesesjongsrensene for det tidligere Høland herred oppheves for så vidt angår Nordre Høland herred. Kongelig resolusjon av 3. april 1936 om nedsettelse av skogkonesesjongsrensene for sistnevnte herred oppheves også.

III.

Denne resolusjon trer i kraft straks.

14. juli.

Kongelig resolusjon.

Med hjemmel i § 10 i mellombels lov av 30. juni 1947 om prisregulering og anna regulering av næringsverksemd fastsettes:

§ 1. Den taushetsplikt som er pålagt tjenestemenn i Statens pris- og rasjoneringsinspeksjon etter § 12 i lov av 9. juli 1948 om oppehalding av pris- og rasjoneringsføresegnene o. a., skal ikke være til hinder for at inspeksjonen gjør prisreguleringsmyndighetene kjent med de opplysninger og dokumenter m. v. som inspeksjonen har fått under sin virksomhet.

§ 2. Disse bestemmelser trer i kraft straks.

17. juli.

Rundskrivelse fra Riksskattestyret til ligningsmyndighetene.

Om midlertidig lov om begrensning av adgangen til å kreve fradrag ved inntektsligningen for utgifter til reparasjon og utbedring av bygning, kai, kraftanlegg, damanlegg og tribuner.

I henhold til fullmakt fra Finansdepartementet med hjemmel i lov av 14. juli 1950 § 3 har Direktøren for skattevesenet utferdiget følgende forskrifter for føringen av de skattepliktiges regnskaper og de legitimasjoner som kreves:

I.

Skattepliktige som fører regnskap skal fra 1. august 1950 til 31. desember 1951 ved bokføring av utgifter til vedlikehold, reparasjoner, ombygging eller annen utbedring av bygning m. v. og ved nybygging innrette sin bokførsel slik:

Alt nybyggingsarbeid utført før 1. august 1950 bokføres pr. 31. juli 1950. På samme måte bokføres alt inntil 31. juli 1950 utført vedlikeholds- og reparasjonsarbeid vedrørende bygning. Dette gjelder uten hensyn til om vedkommende arbeid er avsluttet eller ikke. Bokføringen finner sted på de konti som bedriften vanligvis bruker for kontering av slike utgifter. Det må ved regningsarbeid innhentes faktura over

utført arbeid inntil 1. august 1950 hos utførende entreprenør eller 17. juli håndverker. Det samme gjelder ved anbudsarbeid, i den utstrekning det er mulig. Fakturaen påføres vedkommende entreprenørs eller håndverkers bevitnelse for at arbeidet er utført før denne dag.

Det opprettes pr. 1. august følgende nye konti:

1. Konto for reparasjon og vedlikehold av bygning (kai, kraftanlegg, damanlegg, tribuner) etter 31. juli 1950, eventuelt oppdelt i svar med bedriftens kontoplan.

2. Konto for nybygging etter 31. juli 1950 (bygning, kai, kraftanlegg, damanlegg, tribuner), eventuelt oppdelt som angitt under 1. Reparasjon og vedlikehold og nybygging som utføres etter 31. juli 1950 inntil 31. desember 1951, må ikke føres på andre konti i regnskapet.

Uttak av egne materialer og arbeidsytelser med eventuelle tillegg for faste omkostninger i forbindelse med byggearbeid skal enten overføres til kontiene etter hvert, eller føres opp fortløpende i egen bok, som må inneholde summeringskolonne. Ved månedens slutt skal summene bokføres over konto for reparasjon og vedlikehold eller over konto for nybygging.

Skattepliktige som berøres av disse bestemmelser og som har lager av rasjonerte byggematerialer, må ta opp særskilt fortegnelse over størrelsen av dette lager pr. 31. juli 1950. Tilsvarende lageropptak må finne sted ved regnskapsårets utgang, og pr. 31. desember 1951. Begge opptak må sendes inn sammen med selvangivelsen.

Ved årsoppgjøret skal reparasjons- og vedlikeholdsutgifter på bygning etter 31. juli 1950 og inntil 31. desember 1951 (saldo på den under 1 nevnte konto) oppføres som egen post i den vinnings- og tapskonto som sendes ligningsmyndighetene. Nybygninger utført etter 31. juli 1950, men før 31. desember 1951, oppføres som egen post i den status som sendes med selvangivelsen.

Sammen med årsregnskapet skal innsendes til ligningsmyndighetene en utskrift av forannevnte to konti når kontienes utvisende til sammen ikke overstiger kr. 5 000 for vedkommende år. Utskriftene må inneholde opplysninger om innkjøpte (medgatte) materialer, utbetalt (medgått) arbeidslønn m. v. For rasjonerte bygningsmaterialer må også kvantum oppføres. Er arbeidet utført av utenforstående håndverker eller entreprenør, må utskriftene baseres på de mottatte løpende avregninger over utført arbeid og andre utgifter som er kommet til under arbeidets gang. Ved utarbeidelsen av utskriftene må den skattepliktige gå tilbake til bilagene hvis teksten i bokholderiet ikke har vært tilstrekkelig opplysende. Materialkjøp av samme slag vedrørende samme arbeid kan eventuelt trekkes sammen og oppføres i ett beløp. Dette gjelder også arbeidslønn vedrørende samme arbeid.

17. juli. Utskriftene skal summeres og vise de samme totalsummer som regnskapet. Dessuten skal det for de arbeider som krever særskilt tillatelse fra forsyningsmyndighet, sendes inn gjenpart av brev fra vedkommende forsyningsmyndighet som har gitt tillatelsen, eller bekreftelse fra vedkommende forsyningsmyndighet over utstedte materialanvisninger. Hvis ovennevnte legitimasjoner ikke kan framlegges, må det gis opplysning om anvisningenes og/eller innvilgningsbrevens nummer, dato og hvilken myndighet som har utstedt dem.

Hvis summen av forannevnte to konti overstiger kr. 5 000, forlanges det ikke at utskrift av kontiene legges ved selvangivelsen. Den skattepliktige må imidlertid sørge for at bilagene til kontiene er ordnet på en lett tilgjengelig måte og at det framgår tydelig av disse hvilke arbeider de gjelder, slik at en ved bokettersyn eller kontroll fra forsyningsmyndighetenes side på grunnlag av byggetillatelse og innvilgningsbrev for materialer kan kontrollere at gjeldende rasjoneringsforskrifter ikke er overtrådt. For de arbeider hvor det kreves særskilt tillatelse fra forsyningsmyndighet (byggeløyve/anvisning), må det oppbevares gjenpart av brev fra vedkommende forsyningsmyndighet som har gitt tillatelsen, eller bekreftelse fra vedkommende forsyningsmyndighet over utstedte materialanvisninger. Hvis ovennevnte legitimasjoner ikke kan legges fram, må det gis opplysning om anvisningenes og/eller innvilgningsbrevens nummer, dato og hvilken myndighet som har utstedt dem.

En vil bemerke at lovens bestemmelser gjelder fra 14. juli 1950 da loven trådte i kraft. En har imidlertid av praktiske grunner funnet at bestemmelsene om lageropptelling og bokføring først kan gjennomføres fra utgangen av juli måned 1950.

II.

Skattepliktige som ikke fører regnskap, må legge ved selvangivelsen en oppstilling over alle utgifter i forbindelse med reparasjon og vedlikehold av bygning m. v. og en oppstilling over oppførte nybygg (kai, kraftanlegg, damanlegg, tribuner som kreves gjort til gjenstand for avskrivning) etter 14. juli 1950 og inntil 31. desember 1951. Oppstillingene utarbeides på grunnlag av kronologiske noteringer eller bilag, ordnet etter datum. Det er ikke nødvendig å sende inn bilagene, men disse må oppbevares velordnet for senere kontroll. Oppstillingene må inneholde opplysninger om innkjøpte materialer, utbetalt arbeidslønn m. v. For rasjonerte materialer må også kvantum oppføres. Er arbeidet utført av utenforstående håndverker eller entreprenør, må oppstillingene utarbeides på grunnlag av de mottatte løpende avregninger over utført arbeid og andre utgifter som er kommet til under arbeidets gang. Materialkjøp av samme slag ved-

rørende samme arbeid kan eventuelt trekkes sammen og oppføres i 17. juli-ett beløp. Dette gjelder også arbeidslønn vedrørende samme arbeid. For de arbeider hvor det kreves særskilt tillatelse fra forsyningsmyndighet, må det sendes inn gjenpart av brev fra vedkommende forsyningsmyndighet som har gitt tillatelsen, eller bekreftelse fra vedkommende forsyningsmyndighet over utstedte materialanvisninger. Hvis ovennevnte legitimasjoner ikke kan legges fram, må det gis opplysning om anvisningenes og/eller innvilgningsbrevens nummer, dato og hvilken myndighet som har utstedt dem.

Hvis den skattepliktiges utgifter til reparasjon og vedlikehold samt nybygg tilsammen overstiger kr. 5 000 for vedkommende år og spesifikasjonen vil omfatte et stort antall poster, kan det i stedet for fullstendig oppstilling over medgatte utgifter legges ved en redegjørelse for hvilke større arbeider som er utført med angivelse av hva disse har kostet og hva som er medgått av rasjonerte materialer og arbeidslønn. I alminnelighet bør det i slike tilfelle redegjøres for hvert arbeid som må ses som en enhet og har kostet over kr. 1 000. Også her må det for de arbeider hvor det kreves særskilt tillatelse fra forsyningsmyndighet, sendes inn gjenpart av tillatelse eller bekreftelse over utstedte materialanvisninger eller opplysning om anvisningenes og/eller innvilgningsbrevens nummer m. v.

Hadde den skattepliktige lager av rasjonerte byggematerialer, må han ta opp fortegnelse over dette lager pr. 31. juli 1950. Tilsvarende lageropptak må finne sted ved regnskapsårets utgang samt pr. 31. desember 1951. Oppgave over lagrene på begge tidspunkter innsendes sammen med selvangivelsen.

III.

Disse forskrifter gjelder ikke i tilfelle hvor inntekten av vedkommende eiendom (boligeiendom eller gårdsbruk) blir beregnet av ligningsmyndighetene etter en fastsatt prosent, og hvor det derfor er uten betydning for ligningen hvilke reparasjonsarbeider m. v. som er utført i årets løp.

Det understrekes at utgifts- eller avskrivningsfradrag vil bli nek-
tet for et arbeids samlede kostende når det er brukt rasjonerte bygge-
materialer uten tillatelse. I forbindelse med kontroll av bestemmelsene
kan ligningsmyndighetene søke nødvendig bistand hos forsyningsmyn-
dighetene. Saker som volder tvil, bør forelegges disse.

Utgiver: Statsrådsekretariatet.

